AUGUSTUS 2019

SUID AFRIKA

PLAYBOY

MAN IN SY DOMEIN
AGTER DIE SKERMS MET KONTEMPORÊRE KUNSTENAAR ED FREEMAN

VOEL DIE STRORMLOOP
BINNE DIE WÊRELD VAN MX SAAM PROFESSIONELE RUITER ANTHONY RAYNARD

SONDE STAD
KOM PARTYTJIE SAAM DIE HASIE IN GLANSRYKE LAS VEGAS

REBEL EROTICA
KUNSTENAAR HELEN BEARD LEWER HAAR GRAFIESE PLAYBOY EKSKLUSIEF

DIE ONDERHOUD
AKTIVIS TARANA BURKE EN DIE TOEKOMS VAN DIE EK OOK BEWEGING

PLAYMATE

Lyubov PYLYPONYUK
SOET ENGEL

WWW.PLAYBOY.CO.ZA R45.00

19013

9 772517 959409

worldmags.net

PLAYBOYSHOP
PLAYBOYSHOP
PLAYBOYSHOP

SHOP THE ESSENTIALS

PLAYBOYSHOP.COM

EVERY. ISSUE. EVER.

The complete Playboy archive

Instant access to every issue, article, story, and pictorial Playboy has ever published – only on iPlayboy.com.

VISIT PLAYBOY.COM/ARCHIVE

PLAYBOY
SUID AFRIKA

Hoofredakteur **Dirk Steenekamp**
Geassosieerde redakteur **Jason Fleetwood**
Grafiese ontwerper **Koketso Moganetsi**
Mode-redakteur **Lexie Robb**
Versorgingsredakteur **Greg Forbes**
Video speletjie redakteur **Andre Coetzer**
Tegnologie redakteur **Peter Wolff**
Illustrasies **Toon53 Productions**
Motorredakteur **John Page**
Senior foto redakteur **Luba V Nel**

ADVERTENSIEVERKOPE **pieter@dhsmedia.co.za**

vir meer inligting

TELEFOON: +27 10 006 0051
POS: Posbus 71450, Bryanston, Johannesburg, South Africa, 2021
ADRES: First Floor Block 6 Fourways Office Park, Cnr Roos Street & Fourways Boulevard, 2191
EMAIL: info@dhsmedia.co.za
WEB: www.playboy.co.za
FACEBOOK: facebook.com/playboysouthafrica
TWITTER: @PlayboyMagSA
INSTAGRAM: playboymagsa

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
Hugh M. Hefner, FOUNDER

U.S. PLAYBOY
Ben Kohn, Chief Executive Officer
Cooper Hefner, Chief Creative Officer
Michael Phillips, SVP, Digital Products
James Rickman, Executive Editor

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING
Reena Patel, Chief Commercial Officer & Head of Operations
Hazel Thomson, Senior Director, International Licensing

PLAYBOY Suid-Afrika word deur DHS Media House in Suid-Afrika vir Suid-Afrika uitgegee. Materiaal in hierdie publikasie, insluitend teks en beelde, word deur kopiereg beskerm. Dit mag nie sonder skriftelike toestemming van DHS Media House gekopieer, weergegee, gepubliseer, gepos, uitgesaai of oorgedra word nie. Die sienings en menings wat deur die bydraers in PLAYBOY Suid-Afrika uitgespreek word, mag nie die uitkyk van die uitgewers verteenwoordig nie. DHS Media House aanvaar geen verantwoordelikheid vir enige verlies wat mag ly deur enige persoon wat geheel of gedeeltelik staatmaak op enige inligting, beskrywing of prente wat hierin vervat is nie. DHS Media House is nie aanspreeklik vir enige foute, foutiewe of tipografiese foute nie. Alle getoonde pryse is in ZAR. Enige voorleggings aan PLAYBOY Suid-Afrika word die eiendom van DHS Media House. Die naam "PLAYBOY" en die PLAYBOY-logo is geregistreerde handelsmerke van PLAYBOY VSA, en gebruik onder lisensie deur (uitgewer). Alle regte voorbehou. Die Amerikaanse uitgawe van PLAYBOY word maandeliks deur PLAYBOY gepubliseer.

AFFICHE

DREAM HAMPTON
Kort na die aanmelding vir die Playboy-onderhoud met Tarana Burke en na die première van haar Lifetime-dokumente Surviving R. Kelly, is hierdie skrywer en vervaardiger van die kragstasie aangewys as een van 2019 se Time 100. Burke het self die gepaardgaande huldeblyk geskryf en hampton beskryf as "die 'n soort storieverteller wat dinge kan verander. 'In werklikheid, selfs terwyl Surviving die #MeToo-gesprek hervorm, hou Hampton steeds belangrike werke uit, insluitend die BET-reeks Finding Justice en die HBO-dokumentêr It's a Hard Truth, Ain't It.

ALEX THOMAS
For The Long Road to President Pete, we sent our Washington correspondent out on the campaign trail with South Bend, Indiana mayor Pete Buttigieg, the fresh-faced contender who could take down Trump — and, if elected, become the country's first openly gay president. "America is ready for somebody who doesn't fit the profile of a typical president," Thomas says. "Mayor Pete has been able to capitalize on that."

WILL VARNER
Varner se samesmelting van KonMari en klitorisse op bladsy 47 is 'n breuk van die histories hetero-humor van PLAYBOY. 'Ek probeer stories vertel wat die komplekse, uiteenlopende, kommerwekkende, maar pragtige wêreld waarin ons leef weerspieël,' sê die voormalige ontwerpdirekteur van BuzzFeed. "Ek hoop dat hierdie lesers meer laat lag en ook die ruimtes verhoog waar queer mense gemaklik kan voel en hul verhale kan voorstel." Varner is ook 'n illustreerder en 'n adjunk-professor aan die School of Visual Arts.

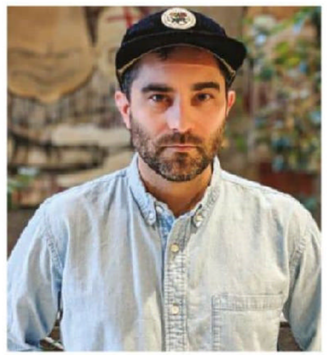

Luis Gomez
'N Internasionaal bekende fotograaf, vervaardiger, redakteur, videograaf en musikant wie se werk wêreldwyd gepubliseer word. Luis Gomez is bekend as 'n kitaarspeler en eksklusiewe kunstenaar onderteken deur Gibson-kitare en vervaardiger en filmmaker. Luis Gomez is die uitvoerende hoof van Universe 137 Studios en Chicas Universe 137 wat met meer as 40 tydskrifte werk.

INHOUD

8 **WÊRELD VAN PLAYBOY**
Veg vir LGBTQ regte, definieer mens se seksualiteit, en die onthulling van ons ongelooflike partytjie wat binne gaan Las Vegas baba!

10 **MAN IN SY DOMEIN: ED FREEMAN**
Hou asem op: ons gaan agter die tonele - en tot in die diep einde met hierdie kontemporêre kunstenaar

16 **GEILLUSTREERDE**
April Michelle. Beskryf haarself as 'n passievolle hardcore prinses met die innerlike krag om te slaag

24 **ONDERHOUD: TARANA BURKE**
The activist who launched Me Too meets Dream Hampton in New Orleans to discuss the future of the movement

34 **GEILLUSTREERDE**
Viviane Leigh. Die Chinese en Vietnamese stunner geniet die sanderige strande en pragtige sonnige dae in Australië

42 **DIE LANGE PAD NA PRESIDENT PETE**
Met die debatseisoen nader, het ons die South Bend-burgemeester inhaal het die duisendjarige president geword kandidaat Pete Buttigieg

46 **RACING MET ANTHONY RAYNARD**
Hoe een van die voorste motorfietsryers in die wêreld maak groot vordering sy sport met adrenalien

52 **OMSLAG MODEL**
Lyubov Pylyponyuk. Begin modellering, toneelspel en dans in Oekraïne en studeer graag toneelspel, modellering en dans

60 **REBEL EROTICA**
Kunstenaar Helen Beard bespreek haar onapologeties grafiese werk en lewer 'n eksklusiewe PLAYBOY

68 **GEILLUSTREERDE**
Jessica Oyer. Vurige rooi kop werk in die konstruksie as sy nie is nie verhit dinge tydens fotosessie

76 **GIS**
Hel op hakke in Manhattan, hierdie teef het 'n jeuk. Nuwe fiksie deur Lisa Taddeo

82 **GEILLUSTREERDE**
Megan Maria. Hou van modellering, fiksheid en sal nie 'n bietjie sê nie sjokolade elke dag

90 **ERFENIS: REBEKKA ARMSTRONG**
Ons speelmaat September 1986 kyk weer na haar prentjie en bespreek gebruik haar platform ten goede

OP DIE DEK
Lyubov Pylyponyuk
Fotografie deur Luis Gomez
No 85 | **Augustus 2019**

RAVIN®
CROSSBOWS

INTRODUCING THE
R26

The World's
Most Accurate,
Powerful
and Compact
Crossbow

POWERED BY HELICOIL®

Designed and Manufactured in the USA

26" LONG 5.75" WIDE 400 FPS 6.5 LBS

COME VISIT US AT:
GARSFONTEIN PRETORIA EAST

EASTDALE PAVILION CENTER - TOP FLOOR
CONRER OF SOLOMON MAHLANGU AND
JACQUELINE STREET 649 VERCUEIL STREET

CELL: 082 900 5598 OR 083 610 0582
E-MAIL: SEPPIE@MAGNUMARCHERY.CO.ZA OR
INFO2@MAGNUMARCHERY.CO.ZA

WWW.MAGNUMARCHERY.CO.ZA

MAGNUM ARCHERY

TURN IT UP.

100,000+ PHOTOS

40,000+ MODELS

DAILY UPDATES

Want to see more? Enjoy new galleries featuring Playmates, celebrities and newcomers everyday on PlayboyPlus.com.

VISIT PLAYBOYPLUS.COM/READER

TROTS IS GOED

As 'n handelsmerk wat voortbou op die oortuiging dat alle mense - ongeag hul ras, geslag of seksuele oriëntasie - 'n gelyke reg op plesier het, is Playboy daartoe verbind om te veg vir LGBTQ-regte binne en buite die bladsye van hierdie tydskrif. Ter ere van hierdie toewyding het Playboy sewe kunstenaars uit die LGBTQ-gemeenskap gevra om ons Bunny-ore te herimineer met kunswerke wat die trots vir hulle beteken. Opbrengste uit die ore - wat in Junie op PlayboyShop.com beskikbaar sal wees, net betyds vir 'n trotsmaand - sal 50 Wetsontwerpe 50 State ondersteun, die Trevor-projek se inisiatief om omskakelingsterapie in die VSA te verbied. Kyk hier na die skerms oproep en die kunstenaars wat die leiding neem.

NINA PALOMBA
@theninapalomba

FAVIANNA RODRIGUEZ
@favianna1

FINLEY
@iamfinley

SETH BOGART
@sethbogartofficial

LOVEIS WISE
@loveiswiseillu

WINSTON ELLIOTT
@winstonelliott

VAN KOREA MET LIEFDE

'In 2019 is daar nie 'n enkele woord om die persoon se seksualiteit te verklaar nie. Baie mense is nie net manlik, vroulik, heteroseksueel, homoseksueel nie. 'Só sê ons internasionale susterpublikasie Playboy Korea in die onlangse 20Q met die akteur Hong Seok-cheon. Hong, 'n superster in Suid-Korea, word beskou as die land se grootste openlik gay-beroemdheid. "Dit was baie moeilik, maar ek het geweet dat ek eers eerlik met myself moes wees as ek van iemand anders wou hou," vertel Hong oor hoe sy wêreld verander het nadat hy in 2000 uitgekom het. "Ek is nie spyt oor my besluit om alles. "Die akteur se insigte is 'n prentjie wat 'n laaste ooreenkoms het met die Ezra Miller-funksie in die winter van 2019, Bunny ore en al. Tesame staan die twee verhale as 'n viering van luidheid wat Hong en Miller uit teenoorgestelde uithoeke van die wêreld beliggaam.

OP ONS RAKKE

Pat Lacey (links), met 'n CV wat 53 jaar en 10 rolle by Playboy strek, het hierdie handelsmerk langer as net enigeen geleef en asemgehaal. Nou deel die voormalige Club Bunny, Bunny Mother en Playmate Promotions-koördineerder haar fassinerende verhaal op die bladsye van 'n nuwe memoir. In The Black Bunny Hop, spoor Lacey haar lewensuitdagings en oorwinnings op, insluitend haar ervarings wat rassisme as 'n hasie in die Sunset Strip Playboy Club tydens die burgerregtydperk konfronteer. Lacey som dit alles op in die voorwoord van die boek: "My lewe was gelukkig, hartseer, snaaks, hartverwarmend, sexy en ongelooflik bevredigend."

CUCKOO VIR COCO

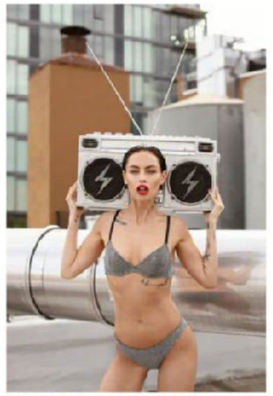

Sedert dit in 2001 Britse slaapkamers betree het, is Coco de Mer gekrediteer deur die verhoging van die Britse persepsie van onderklere. Op grond van hierdie foto van Julie Playmate Teela LaRoux wat die nuwe Silver Moon-bh dra en kort dra, voorspel ons dat die jongste samewerking met Playboy van die intimate-ryk nie minder van belang is vir huishoudelike gehore nie. Die Playboy-versameling van Julie deur Coco de Mer is bedoel om die 'sensualiteit, versoeking en onthulling van 'n glansryke nag op die stad vas te vang.' Coco-de-mer.com/playboy-by-coco-de-mer

ONTMOET MY IN VEGAS

Elke hasie in die swembad! Playboy Fridays op TAO Beach - ons jaarlikse verblyfplek in die Venesiër in Las Vegas - is weer terug vir nog 'n stomende somer. Elke Vrydag tot Labor Day, sal Playboy die hotel se 18 000 vierkante voet-dagklub omskep in 'n Rabbitriddled-oase, kompleet met Playmates, Bunny-bedieners, kabanas met die tema en die warmste DJ's op die Strip. Boonop bevat die reeks Discover & Be Discovered, ons talent-soeke na toekomstige Playboy-musiek. (Praat van muses, Maart Playmate Miki Hamano is hier bo, en begin die seisoen af.) Vir kaartjies, VIP-pakkette en cabana-besprekings (ouderdomme 21 en ouer), besoek taolasvegas.com/beach/playboyvrydae.

Man in Sy Domein

ED FREEMAN

'Ek hou net my asem in,' sê die fotograaf, hier deur Carlos geskiet Gonzalez Palmieri. soos het hy met die foto's gedoen op hierdie bladsye, Freeman digitaal manipuleer sy werk in postproduksie om "onheilspellende, ongewone effekte.

Worldmags.net

SY HYPE-OBSERVANTE AANDAG TOT LIG, BEWEGING EN VORM VERVANG ONS HUIDIGE NUUSHEID OOR ALLES FLUID. KOM IN DIE WET, WONDERLIKE WÊRELD VAN HIERDIE UITGAWE SE DEKK kunstenaar

DEUR **MICHAEL SLENSKE**

Die fotograaf loop senuweeagtig om die vlak einde van 'n 10-voet-diep kapsulevormige swembad. 'Ek kan nie swem nie,' erken hy met 'n rasende lag wat oor die agterplaas van 'n onbeskryflike (indien smaakvol opgeknapte) plaaswoning in die Los Angeles-voorstad Pasadena beweeg. Die onthulling is skokkend, aangesien hy hier is om 'n reeks onderwater naaksters te skiet, waarvan een op die voorblad van hierdie tydskrif gesien kan word. Onmiddellik is nie alles soos dit lyk nie. Maar dit is die skoonheid van die lewe en werk van Ed Freeman.

Met sy Caesar-sny en silweragtige, gespikkelde baard is dit moeilik om te glo dat die kunstenaar Worcester, Massachusetts, 76 jaar oud is. Sy ontspanningsensemble van Nikes, baanbroek en vliegvliegtuie kontrasteer met dié van sy jarelange hulpverlener-kamp, Carlos Gonzalez Palmieri, wat om die tuin loop soos 'n buitensporige rotspakker in 'n blomknop, 'n trilby en Wayfarers.

'Alhoewel ek nog steeds die baas is, werk ek vir hom', sê Freeman grappig oor Palmieri. 'Al wat ek doen is kuns te maak.'

Palmieri het inderdaad 'n belangrike rol gespeel in die omskakeling van Freeman se onderwaterpraktyk 'in 'n wetenskap', wat vandag begin met die posisionering van C-staanplekke om die swembad om elke balk in Kalifornië te vang. 'Dit is ons groot geheim,' grap Palmieri kaalvoet terwyl hy die grepe in skuimvulling omvou. 'N Assistent beweeg na die sink van poliësterplate in die swembad vir toetsskote, terwyl Freeman die vonkelende water met vreesaanjaing ondersoek.

"Ons het 50 verskillende maniere probeer om lig te versprei, insluitend 'n reuse-vlag," sê Freeman. "Dit is 'n vierkantige raam met 'n verspreider daarin, maar jy wil regtig nie hê dat 'n swaar toestel van 12 voet oor modelle hang nie."

Die blou aksentteëls van die swembad bied ook 'n moeilike weergawe, maar Freeman weet om dit met kleedvertrekvoerings te bedek. 'Dit is alles baie lae-tegnologie,' sê hy.

Sy toerusting, nie soseer nie. Freeman skiet met 'n Nikon D850 (ongeveer $ 3.000) in 'n AquaTech-waterhuis (nog $ 1.600). Met hierdie apparaat en 'n 20 pond vest om sy liggaam se natuurlike dryfvermoë te vergoed, onderdomp hy om soveel as 18 modelle in balletiese onderwaterpaneel vas te trek. Dit verklaar die behoefte aan 'n vlak agterplaaspoel teenoor 'n Olimpiese grootte. 'Soms kan ek nie opstaan nie,' sê hy, 'en ek moes my modelle laat red.' Meestal is dit Palmieri wat hom na die oppervlak trek..

Freeman het in die somer van 2009 sy operasie na hierdie voorstedelike landstreek verhuis. 'N jarelange vriend, 'n voormalige professor in Kalifornië se Instituut vir Tegnologie, wat bedank het omdat dit nie intellektueel genoeg was nie, het Freeman carte blanche gegee om die petite piscine te gebruik. Alhoewel hy 20 minute daarvandaan woon, in Chinatown, het die Pasadena-boerdery sedertdien effektief as sy ateljee gedien.

'Ek is net regtig gewoond daaraan,' sê hy. 'Ek het die besef dat die krag van my dinge buite my vermoë is. Ek het nooit bedoel dat iets hiervan sou gebeur nie. '

• • •

Freeman het die afgelope twaalf jaar ongeveer liriese gravitas bygevoeg by die mites van die suidelike Kaliforniese swembad, wat self 'n herhalende trop in die postmoderne kuns was sedert David Hockney en Slim Aarons dit in die tweede helfte van die 20ste eeu in die zeegesin gedruk het. Maar die vervaardiging van ander wêreldse kuns in 'n beskeie agterplaas met dansers - meestal vroulik - wie se posisies uit 'n Tintoretto- of Rubens-meesterstuk kon verwyder is, is die laaste ding wat iemand van die jonger seun van twee Massachusetts Institute of Technology-professore sou verwag het. Sy vader het statistiese analise en waarskynlikheidsteorie geleer; sy ma het Russies onderrig en MIT se eerste taallaboratorium ontwerp.

"Almal in die gesin het na Harvard óf MIT, behalwe vir my, gegaan," sê Freeman en merk op dat sy ouer broer nou een van die wêreld se vooraanstaande skaars boekhandelaars en -wetenskaplikes is. 'Ek was die swart skaap.'

Nadat hy aan sommige verwagtinge voldoen het - Freeman het as kind verskeie instrumente gespeel en foto's vir die plaaslike koerant geknip terwyl hy aan die Oberlin College in Ohio gestudeer het, het hy skielik wat hy kon in 'n rugsak gestop en na Mexiko getrek toe John F. Kennedy vermoor is. Dit het gedien as 'n finale finale in 'n reeks mikro-dramas. Hy wou nie in sy ouers se akademiese voetspore volg nie. Hy was ook gay en pynlik verlief op sy beste vriend. 'College het net geen sin gemaak nie' ná Kennedy se dood, sê hy. 'Ek het uit die klas gestap, en dit was die laaste waarin ek ooit was.'

Wat daarna gekom het, was 'n "Jack Kerouac-soortreis - dit alles 'n gekke kak het gebeur. 'Aan die einde van hierdie odyssey wat deur dwelm-en-drank aangevuur is, stuur 'n vriend Freeman terug na Massachusetts om homself te laat nugter en weer te vestig. Hy het volks kitaar begin leer en uiteindelik 'n roadie geword vir die Remains, wat op die laaste Amerikaanse toer vir die Beatles geopen het. Dit het op sy beurt gelei tot 'n voorsprong soos die pa-bestuurder, Phil Ochs, se padbestuurder. 'Ek het die baan gekry omdat mense gedink het, o, hy weet wat hy doen. Ek het nie, "sê Freeman.

Toe begin hy liedjies te skryf. Op grond van een deuntjie, sy

FOTOGRAFIE DEUR **ED FREEMAN**

Hierbo: Kunstenaar en onderwerpe by Freeman se PLAYBOY-omslag skiet in April 2019. 'Ek is dinge doen wat toenemend word abstrak, "sê hy. **links:** Freeman skiet Palmieri; Palmieri skiet terug.

die nuwe band, die Joyful Noise, is onderteken met Capitol Records en is na Los Angeles gevlieg om in 'n huis te woon (met naakte groepies wat langs die swembad wag) aan die bopunt van Laurel Canyon, die enklawe wat vroeër die tuiste van Jim Morrison was.

"Ons het twee liedjies opgeneem en opgebreek," onthou Freeman. 'Ek was gebroke en die produsent noem dat hy 'n arranger nodig het. Ek het skaars geweet hoe om musiek te lees en te skryf, maar hy gee vir my 'n band en sê: 'Ek het môre 'n strykkwartet en twee Bach-trompette nodig.' 'Hy het homself geleer hoe om die aand te reël, en hy neem die volgende dag op. .

Ná die Summer of Love het Freeman na New York verhuis en treffers vir Carly Simon en Cher gereël. Toe hy met Reiter-sindroom gediagnoseer is, 'n verswakkende vorm van artritis, is sy musiekloopbaan tot stilstand gebring. Hy ontdek in 1978 medisyneverligting nadat hy 'n jaar lank op krukke staatgemaak het, en verhuis terug na Los Angeles om die komponis Dominic Frontiere te leer hoe om sintetiseerders te programmeer. Terwyl die geld goed genoeg was dat hy 'n eie huis in Laurel Canyon kon koop, het Freeman gou besef dat hy nie meer in musiek belangstel nie.

Hy het die huis verhandel vir 'n loft in die sentrum en begin kopskote neem vir sakverandering. Hy het sy artistieke aanvoeling geslyp deur konseptuele naakplekke te skiet wat deur gebuigte plastiese spieëls onttrek is. Hy het die semi-surrealistiese beelde in 'n buurtkafee uitgestal, en hy het sedertdien nie opgehou nie.

Saam met jare se opname in sy ateljee - waaronder talle beelde van digitaal verbeterde engele, cowboys en liefhebbers, waarvan sommige te sien is in sy 2000-monografiese werk, het Freeman 'n aantal reisuitstappies met groepe modelle na die Saltonsee geneem. Daar, onthou hy Freeman "beweeg al verder en verder totdat ek so ver was dat jy nie eens die model kon sien nie. So ek het gedink, fok dit, ek sal net landskappe skiet. "

Hy het uiteindelik oorgeskakel van naakfotografie na die herlewing van verlate geboue en padtekens oor die suidelike Kaliforniese woestyn, waaronder die markonderneming Sundowner Motel naby Salton City en die La Fiesta Ballroom in Bakersfield. Dit het gelei tot sy Desert Realty-reeks en 'n boek met dieselfde naam.

In 2007, op die hak van sy spin-off Urban Realty-reeks - dink surrealistiese beelde van 'n Walmart in Palm Springs en 'n Panda Express in Albuquerque - het Freeman by 'n Starbucks gesit toe 'n ander groter waarheid langs hom gesit het. Hy het 'n aantreklike manlike danser gesels wat, volgens sy latte, 'n voormalige kaptein van die swemspan was en 'n swembad by sy huis in Los Angeles se Suidbaai gehad het.

'As die heelal so hard praat, sal jy 'n dwaas wees om nie aandag te gee nie,' sê hy. Die swembad was bedek met vuilgoed wat van die treinspore in die omgewing ingeblaas is, maar Freeman het nietemin 'n waterdigte kamerasak gekoop vir $ 35 en duif daarin. Daardie vroeë onderwaterbeelde het die dansers se vriende, wat ook dansers was, geïnspireer om ook vir Freeman te poseer.

'Dit het gegroei tot die punt waar twee dosyn modelle net uithang. En dit is regtig hoe dit alles begin het, "sê hy.

• • •

Die dag nadat ons mekaar ontmoet, maak Freeman weer terug na die swembad, toegerus in sy ruim tegniese uitrusting. Die doel van die komende agt uur is om te bewys dat die onderonsie van die manlike blik (met behulp van 'n duikbootlens en 'n post-produksie digitale manipulasie) 'n gepaste denkbeeld is in 2019 se woke-as-fuck-omgewing.

'Ek dink daar is 'n voordeel dat ek gay is omdat ek nie wil hê dat my vroulike naaktheid seksvoorwerpe is nie,' sê hy. 'Ek wil hê dat hulle oor grasie en beweging moet gaan.'

Hy verwelkom sewe modelle - vyf vroue en twee mans - in die swembad. Die modelle beweeg en gedra hulle asof hulle hierdie deel van die voorstad voltyds bewoon, en asof 'n groep vreemdelinge hulle nie dophou nie. Een vrou met skarlakenroos gly gereeld en geduldig en spring in die swembad in die rigting van Freeman. Sy hou op om te swem net om na die volgende instruksie te luister, wat onverskrokke is deur 'n topless-peer wat son-groet aan die oorkant van die tuin oefen.

Dertig minute later knik Palmieri vir een van die manlike modelle. Hy ontklee hom en gaan staan langs die water, bedaar sy fallus rustig en wag vir sy beurt om in te duik. Alhoewel Freeman die mans oortuig het om deel te wees van hierdie PLAYBOY-dekmantel, bied hy hulle geen waarborg dat hulle die finale snit gaan maak nie. 'Maar,' sê hy vir my, 'as ek iets daaroor te sê het, sal hulle dit doen.'

Teen die einde van die dag word al sewe modelle aangesê om hulself te onderwater en mekaar te wieg. "Ek wil vryheid uitspreek binne hierdie idee van geslagsidentiteit in die kultuur, wat baie handel oor 'n opwaartse en uiterlike beweging," verduidelik Freeman. 'Dit sal dus nie foto's wees van mense wat afwaarts duik nie.'

Freeman gee opdrag aan hulle om hul kollektiewe ledemate te wys en te boog. Terselfdertyd kyk hulle almal op na die verdwynende sonlig. Die sluiter klik.

'Baie mense sê vir my:' Dit laat my dink aan Renaissance-skilderye, " sê hy. 'Dit is waarskynlik omdat die skilderye van pragtige liggame was. Hulle het nie seksueel met mekaar omgekom nie; dit was net oor die skoonheid van die menslike vorm - en dit is regtig waaroor ek gaan. '

"EK WIL UIT TE DRUK VRYHEID BINNE DIT OPMERKING VAN GESLAG."

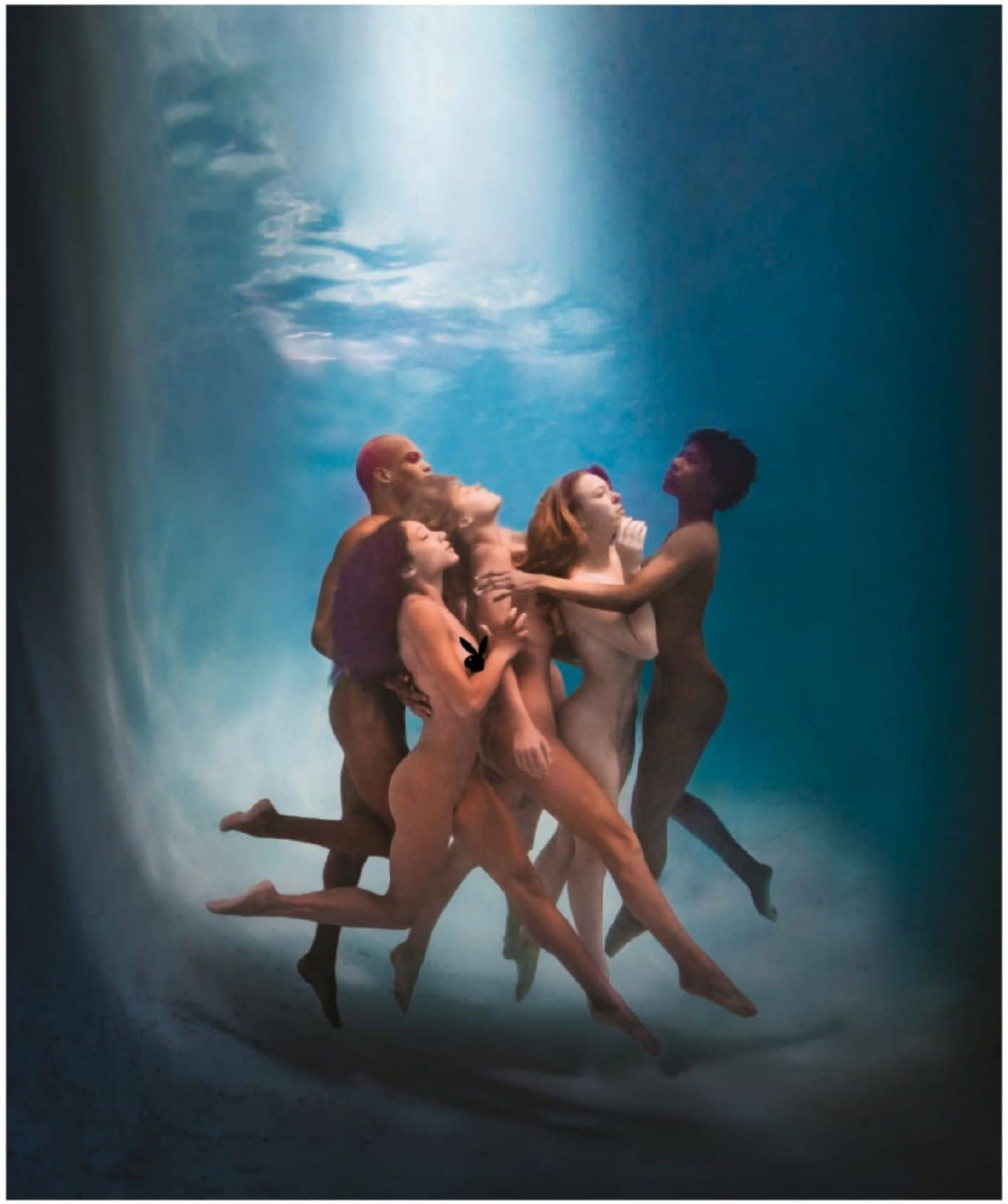

Worldmags.net

Fotografie deur **BRUCE COLERO @BRUCECOLERO**
MUA **KYLE MCKELLAR** *Skietassistent* **DANIELLE HAWKINS**

APRIL MICHELLE

@APRIL.MICHELLEEE

Worldmags.net

Beskryf jouself in 3 woorde.
Passievolle Hardcore Prinses.

Was u opgewonde om vir Playboy te skiet?
Ek het gedroom om vir ewig met playboy te skiet, so was baie opgewonde.

Hoe was dit om as model te begin?
Om as model te begin was nie net moeilik om dit te vlerk nie en om die geloof in jou innerlike kreatiwiteit te hê om aan die gang te bly.

Wat sou u beskou as u grootste uitdaging tot dusver as 'n model?
My grootste uitdaging tot dusver as om oor die senuweeagtige sweet te kom as ek nuwe en belangrike mense ontmoet.

Beskryf u perfekte dag af.
My perfekte dag as model speel aantrek en neem my kleintjies uit.

Voel u soos 'n stadspersoon of 'n landspersoon?
Ek is letterlik LOL bedags, sou ek sê ek is 'n land, maar snags is ek opgewonde en gereed vir die nag.

As u enige plek in die wêreld sou kon woon, waar sou dit dan wees?
Ek het nie daaraan gedink nie, maar ek wil graag êrens oop en stil woon met pragtige natuurbesienswaardighede.

Het u 'n geheime talent?
My geheime talent ss ontwerp ... Klere, huise, meubels ens ...

Wat is 'n skuldige plesier?
'N Skuldige plesier van my is beslis terg.

Watter liedjie is absoluut seker om jou te laat huil?
'N Liedjie wat my seker laat huil, is wolkekrabber deur Demi Lovato.

Wat is u gunsteling woord in enige taal en wat beteken dit?
'Fok' Dit kan beteken dat ons dit aan die gang kry of Aww Shucks.

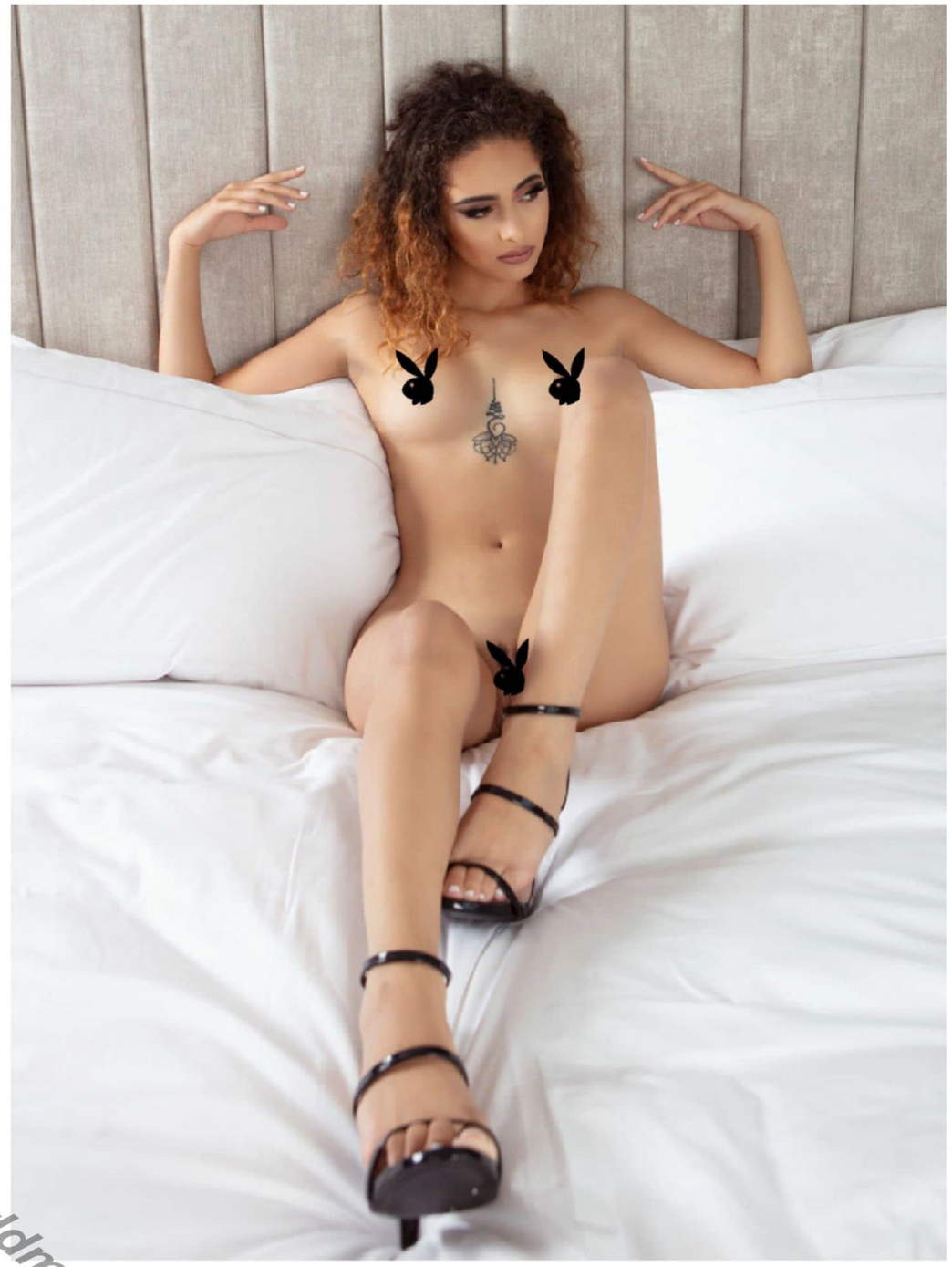

Worldmags.net

PLAYBOY ONDERHOUD: TARANA BURKE

'N Eerlike gesprek met die aktivis wat Me Too van stapel gestuur het - meer as 'n dekade voor Weinsteingate - op terugslag, grense en die toekoms van die beweging

Before Me Too was 'n hashtag, voordat sosiale media alledaagse mense die mag gegee het om openbare gesprekke te voer oor seksuele teistering, aanranding en verkragting - en voor die onvermydelike en voortdurende terugslag - het Tarana Burke met jong meisies gewerk, die meeste van hulle swart, en hulle aangemoedig om hul mees traumatiese verhale te deel deur haar eie te bied. Die 45-jarige aktivis, wat die Bronx-geteel is, het ongeveer twee dekades tyd spandeer vir die getuienisse.

In 2003 het Burke 'n organisasie begin wat uiteindelik Just Be Inc. sou word, met die aanbied van genootskap en programmering om jong vroue van kleur te bemagtig. Een van sy eerste veldtogte, wat Burke Me Too genoem het, het aan oorlewendes van alle geslagte getoon dat selfs hul donkerste trauma binne 'n gemeenskap verwerk kon word - dat hulle saam kan verander wat feministe al lank verkragtingskultuur genoem het. Binnekort het Burke se organisasie van Selma, Alabama, naby haar alma mater van die Universiteit van Auburn, na Philadelphia verhuis. Na duisende meisies, het sy in 2015 teruggekeer na New York en die program op hiatus geplaas.

Flits vorentoe na 15 Oktober 2017: Tien dae nadat The New York Times 'n belangrike storie oor die seksuele aanrandings teen Harvey Weinstein gepubliseer het, het die naam van Burke se veldtog virale geword danksy 'n tweet van Alyssa Milano. Burke voel verblind. En nou dat talle magtige mans aan die taak gebring is en #MeToo hierdie historiese oomblik begin definieer, is sy 'n ikoon - 'n huiwerige ikoon, maar een met die wese en visie om die oomblik 'n beweging te maak.

Die terugslag teen Me Too is nie minder veeg as die virale reïnkarnasie nie. Dit lyk of Betsy DeVos, minister van onderwys, titel IX op universiteitskampusse ontbind, wat die reputasie van jong mans wat van verkragting beskuldig word, bevoorreg het. Dit lyk soos Louis C.K. rustig terug te keer na die verhoog, sy roetine nie geraak na 'n aanvanklike halfhartige verskoning. Dit lyk of Russell Simmons #NotMe gepos het nadat verskeie vroue hom van verkragting beskuldig het. Dit lyk asof Wall Street-ondernemings mans, Mike Pence-style, waarsku om vergaderings met hul vrouekollegas buite die werf te vermy, met die implikasie dat die werklike bedreiging vals beskuldigings is. En dit lyk of Burke veroordeel word deur sekere swart mans wat haar beskuldig het van rasverraad omdat sy in die openbaar saam met die beskuldigers van Simmons, Bill Cosby, Nate Parker en R. Kelly beskuldig is.

"Ek is 'n swart vrou wat lief is vir swart mense, wat byna net soveel soos swart vroue met en vir swart mans geveg het."

" 'N Vriend van my het vir my 'n boodskap gestuur: 'Baie geluk, mense praat van My Te. 'Ek was soos' Wat? "

'Dit is een ding om te sê:' Ek is jammer as iemand aanstoot neem. 'Dit is 'n ander ding om eienaarskap en verantwoordelikheid te neem.'

FOTOGRAFIE DEUR **CARISSA GALLO**

Terwyl sy die vitriol velde hou, met bronne wat wissel van anonieme trolle tot die Withuis-perssekretaris Sarah Huckabee Sanders, is Burke onderworpe aan 'n ander soort aandag: Sy word voortdurend in die openbaar raakgesien en in hoeke getrek waar die oorlewendes haar nie net vir haar werk bedank nie, maar dikwels die verhale van hul eie trauma, ongevraagd, deel. Sy het 'n paar grense opgebou terwyl sy haar nuutgevonde status as een van die mees herkenbare vroue in die land navigeer; ander grense wat sy gevorm het nadat sy as kind mishandel is.

In die hoop om na die toekoms van Me Too en die skepper daarvan te kyk, het ons 'n samewerking met Dream Hampton gehad - skrywer, filmmaker, aktivis en uitvoerende vervaardiger van Surviving R. Kelly, die Lifetime-dokumentêr wat rekords verbreek het toe dit in Januarie uitgesaai is. (Die reeks bevat Burke as 'n kundige op die skerm.) Die afgelope Maart ontmoet Burke en hampton in New Orleans; Burke, wat baie van haar tyd op die pad spandeer, was in die stad vir die eerste seisoen-première van die video-reeks Professional Black Girl. Hampton berig: "New Orleans is 'n stad wat seks en vrugbaarheid vier en die ontwaking van die lente op die ou manier - deur naak en in die openbaar te speel met 'n dae lange optog. Die stad was 'n vroeë huis weg van die huis vir Burke, een waar sy as tiener-aktivis strategie geleer het van die suide waarmee sy gesels het. (Tydens hul leierskapsontwikkelingskamp het haar maats haar die antieke kuns van pussy popping geleer, wat ons ook bespreek het.) Persoonlik lag sy maklik. Sy flirt. Sy kom voor haar vriendinne, ondersteun hul projekte en passies en skinder in groepsgesprekke. Sy is 'n ma, en ons praat gereeld oor hoe dit is om 'n 20-iets te wees.

"Burke bly nie net 'n dromer nie, maar opmerklik 'n optimis. Sy weet daar is geen maklike genesing vir die wonde wat #MeToo blootstel nie, en tog bly sy aan die werk. Ons het gepraat oor die uitdagings om die beweging teen seksuele geweld na ons swart gemeenskap te bring - en die ernstige pyn wat ander swart mense daarmee teiken. Ons het gepraat oor selfversorging in die ouderdom van die aanlyn-drag, oor hoe gesonde seks tussen tieners kan lyk (wenk: Dit behels die afwesigheid van R. Kelly) en oor die versiering van terugslag. Wat tydens ons gesprek ontvou het, was 'n aanskoulike beeld van die beweging en 'n paar idees oor waarheen dit kon gaan - van toestemming tot regte manlike aanspreeklikheid en verder. "

PLAYBOY: Ons is in New Orleans, wat baie vreugde en baie trauma is. Ek dink natuurlik aan die orkaan Katrina en wat daarna volg - wat Naomi Klein 'rampkapitalisme' genoem het. Wat beteken hierdie stad vir jou?

BURKE: Whew, New Orleans. Ek kom hier vandat ek 'n jong aktivis was. 'N Organisasie waarmee ek gewerk het, Tambourine en Fan, was hier 'n groot teenwoordigheid. Die stigter van Tam en Fan was 'n man bekend as Big Duck - 'n burgerregtelegende. Maar ons was hier verbonde aan Tam en Fan, en New Orleans het altyd by ons jaarlikse leierskapsontwikkelingskampe verteenwoordig. Toe hulle sou kom kamp, was hulle so vol lewe. Voordat hulle dit twerking genoem het, het die kinders van New Orleans op die kamp ons die dans, pussy popping, geleer. [lag] U wil dit miskien nie daarin sit nie.

PLAYBOY: Dit is PLAYBOY. Ek sien nie waarom ons dit nie sou doen nie.

BURKE: Ha! Dit was in 1989, 1990, en ek het van New York af gekom en die wop en kak gedoen, en hulle was soos: "Pop daai coochie." Ons het nie so gedans nie, maar die kinders van New Orleans was altyd so vry. Almal het van regoor die land gekom. Die mense wat die kamp bestuur het, was van Alabama, en sommige van die ouderlinge was 'n bietjie konserwatief. Ons hou dus partytjies, danse, en ons gaan vertrek. Dit sal wees soos: 'Dit sal jy stop! Jy sal dit uitsny! 'Maar Big Duck sou sê:' Laat hulle kinders dans. Laat hulle vry wees. 'Hy het ons toegelaat om te doen wat ons wou. Dus het ek New Orleans altyd met vryheid en die soort swart vreugde en onbesproke swartheid geassosieer. Maar hulle het ook baie tragedie gehad. Dit is glad nie 'n grap nie, maar dit was 'n soort tema wat elke jaar 'n ander RIP-T-hemp gehad het. Elke jaar is iemand in hul gemeenskap vermoor. Maar dit het gevoel asof hulle bemeester het hoe om deur tragedie te loop. Hulle sou hartseer wees, hulle sou onder wees, maar hulle sal altyd 'n rede vind om te vier. Ek hou net van my mense hiervandaan, en ek is mal oor hierdie stad.

PLAYBOY: As u oor hierdie kampdanse praat, dink ek aan hoe die terugslag wat ek gekry het deur die oorlewende R. Kelly te laat verdwyn. In die begin het sommige van Kelly se aanhangers op sosiale media die moeite gedoen om te argumenteer dat hy onskuldig was omdat hy in 2008 vrygespreek is. En dan, na die Gayle King-onderhoud, het ek 'n ander soort terugslag begin kry: volwassenes wat sê: 'Wel, tieners het seks' - asof tieners wat hul eie seksualiteit ondersoek, 'n uitnodiging is om hulle te prooi. Ek het nie op een van hierdie mense gereageer nie, maar my antwoord was: "Ja, 14-jariges moet seks ondersoek - saam met ander 14-jariges."

BURKE: Ja! By mense in hul eie ouderdomsgroep.

PLAYBOY: Ek bring dit op omdat ek weet dat jy baie seksueel positief is.

BURKE: Vir seker.

PLAYBOY: Vertel my dus van seks wees

positief in u gesprekke met tieners wanneer u hulle ook wil waarsku oor roofdiere.

BURKE: Dit is so 'n uitstekende era. Toe my liggaam verander het, was ek alreeds gemolesteer. Ek het nie geëksperimenteer nie, maar ek het gekyk hoe dit rondom my gebeur. Dit was net pure nuuskierigheid. Ek onthou vriende wat wonder oor die grootte en vorm van regte penisse, en daar is niks daarmee verkeerd nie. Die probleem is as u roofdiere in die gemeenskap het. En as u dit saamstel met die gemeenskap in 'n lae rykdom, kry u hierdie walglike, omdat u nie 'n beter manier het om dit te stel nie, 'n mengsel van volwasse mans wat weet dat hierdie meisies albei blom en verken - en hulle is ook arm en wil die soort wese wat die meeste mense wil hê. Hulle wil hê dat hul naels klaar is. Hulle wil hê dat hul selfone moet betaal. Hulle wil hê dat hul hare klaar is. En die mans gebruik dit om hulle te manipuleer. Die probleem wat ek gesien het as 'n volwassene wat met die kinders van die sesde, sewende hand werk, was hierdie ouer mans, sommige wat selfs jonk gelyk het, met meisies rondkom wat hulle geweet het geïnteresseerd is en hierdie dinge hang. U weet: 'Ek sal u selfoonrekening betaal' of 'ek sal u neem om u naels klaar te maak', en hulle wil in ruil daarvoor gunste hê. Dit is 'n manipulerende verhouding. Die mans is op soek na die spesifieke soort meisie wat hiervoor vatbaar is. En aan die einde van die meisies - ons het al hierdie navorsing gedoen oor breinontwikkeling by jong mense en wat hulle kan en nie kan verstaan en hanteer nie. Ja, hulle kan seksueel wees, maar hulle is nie in staat om die soort manipulasie wat hierdie mans vroeër in hul lewens voer, te hanteer nie. Dit is aaklig, en ek het dit oor en oor gesien sien gebeur.

PLAYBOY: Voordat MeToo as 'n hashtag uitgebreek het, was die gesprekke rondom teistering op straat in die neiging. Dit was een van die eerste kere wat ek die organiseringsmoontlikhede van storievertelling op Twitter gesien het. Daar was soveel krag om mense se verhale te versterk, maar dit was ook ongelooflik neerdrukkend om te dink hoe wydverspreid hierdie ervarings vir meisies en vroue is.

BURKE: Eintlik het ek die vader van my dogter, my eerste regte kêrel, ontmoet deur geteister te word. Ek het spoor gehardloop, so ek was regtig maer, maar ek het 'n boude gehad. Hy sou my in die gang op die skool sien en die hele tyd dinge vir my sê, en ek was verleë daaroor. Ek het my enigste Girbaud-jeans met die knoopvlieg en my klein rystewels aangehad, en ek was so bly - maar toe begin hy oor my boude praat, en ek wou nie meer hulle dra nie. Ek het my liggaam bewus geword vanweë mans in die strate wat gesê het dat hulle buit het. Ek het in die Bronx grootgeword en in die somer sou ons Harlem toe gaan. So jy het hierdie spykers oor en oor geloop.

PLAYBOY: Dit is wat dit is, 'n mankoek.

BURKE: Dit is die eerste keer dat jy aandag wil kry, maar jy wil 'n mate van beheer en outonomie hê, en hulle neem dit van jou af. Want daar is altyd die kans dat jy op die boud geslaan kan word. Of as u nie op die regte manier reageer nie, is die kans goed dat u moet veg, wat 'n regte ding is. Ek het baie deurdagte belaglike dinge deurgemaak om dit te vermy. Ek dink vir soveel jong meisies, swart meisies, leer ons vroeg hoe om ons eie veiligheid uit te vind - hoe om in en uit ons gebou, in en uit die park, na die film teater, al hierdie ruimtes te navigeer, sonder geteister word. Dit word amper tweede natuur. Dus toe mense my oor teistering begin vra, was ek soos: "Ek is bekommerd oor nie aangeval word nie." Teistering? Ek het ingeboude verdediging daarvoor. Ek het nie eers daaraan gedink nie. God, ons het soveel rondom dit alleen opgehoop.

Toe ek my dogter Kaia gehad het - lank, skraal, oulik - onthou ek dat ek met haar was toe sy ongeveer 12 of 13 was, al hoër as ek, en hierdie groep seuns kom ouer tieners, miskien 'n paar vroeë 20's, en daar was hierdie oomblik toe 'n afsonderlike groep meisies in die rigting van die ouens kom. Die meisies was tieners, hard, lag, wat ook al, en die seuns het allerhande goed vir hulle gesê. Ek wou so graag sê: 'Los hierdie meisies met rus en gaan net oor jou besigheid.' Maar ek wou ook nie aandag gee aan my dogter nie. Hulle het verbygegaan, en die meisies het gesê wat hulle ook al vir hulle gesê het, en toe sien hulle Kaia. Een ou was soos: "Dit is wat ek nodig het. ..." My dogter was verslae. Sy kyk na my; sy weet nie wat om te doen nie. Toe spring ek in en sê vir hulle: 'Kan ek julle help?' Hulle het opgestaan, maar wat sou sy doen as ek nie hier was nie? Sy is nie op dieselfde manier gebou soos ek nie. Sy is nie die heeltyd hiermee besig nie. Dit is die eerste keer dat ek gesien het hoe ongewoon dit is om die lewe deur te gaan met hierdie kak.

PLAYBOY: Ek het dieselfde ervaring gehad in Harlem. Dit was eintlik 'n faktor in my optel en vertrek uit New York: ek het beide manslag en hulpeloos gevoel. Maar terug na die organiseringsmoontlikhede van Twitter. Ek wil die volledige oorsprongverhaal van hoe die MeToo-hashtag 'n beweging geword het, heroorweeg.

BURKE: Dae voordat #MeToo gebeur het, het wit vroue op Twitter gereël om 'n dag van afwesigheid te hou. Die week voordat Alyssa Milano "Ek het ook getweet", is Rose McGowan op Twitter geskors. Mense het Twitter daarvan beskuldig dat sy haar in die Twitter-tronk geplaas het omdat sy oor Harvey Weinstein en die dinge wat sy gesê het, met haar gebeur het. Vroue op Twitter was kwaad omdat hulle glo dat dit McGowan stilmaak, en die reaksie was: 'Ons moet 'n dag sonder vroue op Twitter hê. Laat ons hulle wys hoe dit lyk na bla, bla, bla. "Die reaksie van swart vroue en vroue van kleur was: 'Ag, nou wil jy Twitter afsluit as hulle hierdie wit vrou pla. Wat het gebeur toe Leslie Jones op Twitter geteister is? 'Ek was eintlik nie 'n Twitter-persoon nie; Ek het miskien 500 volgelinge gehad, so ek het dit van ver af bekyk. Swart vroue was soos: 'Nee, ons klim nie 'n dag op Twitter nie. Dit is nie vir ons nie. Dit is vir jou. Julle hou almal saam rondom wit vroue, maar julle moenie rondom swart vroue of vroue van kleur optree nie.'

PLAYBOY: En natuurlik is Day of Absence 'n toneelstuk van 1965 deur Douglas Turner Ward oor swart mense wat 'n dag van arbeid neem.

BURKE: Reg. Ek het gedink dit was snaaks. Toe die dag #MeToo begin neig, stuur 'n vriend van my vir my 'n boodskap: "Baie geluk, mense praat ook van My." Ek was soos: "Wat?"

Vir soveel jong meisies, swart meisies, ons leer vroeg hoe uit te werk ons eie veiligheid.

Worldmags.net

PLAYBOY: Omdat u 'n organisasie met die naam Me Too gehad het.

BURKE: Ek het 'n organisasie gehad met die naam Just Be Inc., en 'Me Too' was 'n veldtog wat ons in die program begin het. Me Too het op sy eie gegroei, los van die organisasie, omdat soveel mense ons geroep het om werkswinkels te doen of saam met praktisyns te werk. Ons het Me Too T-hemde en bykomstighede en al hierdie ander goed, apart van Just Be. My eerste gedagte was: As hierdie tendense nou is, sal mense dink dat ek dit uit die hashtag gekry het. Ek het 'n fokken ineenstorting gehad. Ek het dit op die bladsy van my vriend gesien, en ek was soos 'Neem dit asseblief af. Moet dit nie verder stoot nie. 'Ek het nie geweet wat regtig gebeur nie, dat sy niks daarmee te doen gehad het om dit gewild te maak nie. Toe het ek probeer uitvind waar dit vandaan kom, en ek het dit nie in ons ruimtes gesien nie. Ek het glad nie swart Twitter daaroor gesien nie. Ek was so deurmekaar. My dogter het my vertel hoe om dit op te stel sodat u net 'n hashtag kan sien, en ek het gesien dat honderde mense dit op hierdie punt tweet. Ek was soos: "Ag, fok my."

Ek het gevoel dat my lewenswerk oornag geneem is. Dit is die ding waarvoor ek meer omgee, meer as enige werk wat ek gedoen het. Ek het probeer om uit te vind hoe om dit te maak - nie 'n wêreldwye verskynsel word nie, maar mense net laat praat, omdat dit so moeilik is om mense te kry om seksuele geweld te hanteer. Ek het regtig nie die krag van sosiale media op hierdie oomblik verstaan nie, want ek is 'n 44-jarige swart vrou wat niemand in die grootse plan van dinge het nie, of hoe? Waarom sou hulle na my luister?

Maar ek dink hierdie perfekte storm het gebeur. Ek kan onthou ek het snags regop gesit, na my skootrekenaar gekyk en na hierdie hashtag gekyk. Hierdie persoon, wat ek aanvaar dat hy 'n wit vrou was, het die MeToo-hashtag gebruik, en toe het sy 'n skakel in haar tweet gehad. Dus het ek net op die skakel willekeurig geklik, en dit het oopgemaak vir 'n blogpos, en dit was haar verhaal. Ek het daardie verhaal gelees, en dit was so hartseer, dat sy aangerand is op 'n universiteitskampus en hoe dit haar lewe beïnvloed het. Ek was soos, o fok, Tarana, jy moet dit saamtrek. Ek was besete met "Dit is my werk. Hoe gaan ek hierdie werk red? 'Maar haar verhaal is my werk. Ek het probeer om die werk te red, en die werk het reg voor my gebeur.

So ek was soos: Laat my hergroepeer. Ek het vanaf 2014 'n video in my selfoon gehad, van 'n toespraak wat ek in Philly gehou het op die Maart tot einde verkragtingskultuur, wat vroeër bekend gestaan het as SlutWalk. Ons het 'n tafel opgestel; ons sou ons klein Me Too T-hemde en uitdeelstukke hê, en ek sou praat of ek sou tafel, en dit was toevallig een van die tye. In die video dra ek my Me Too-hemp en hou ek hierdie toespraak. Ek het die video op Twitter geplaas en gesê: 'Weet jy, dit was verbasend dat mense die afgelope 24 uur gekyk het na die konsep wat ons geskep het.' En ek het op die oomblik 'n eienaarskap geneem.

PLAYBOY: Maar u het ook ruimte gemaak vir ander mense. Dit is so 'n pragtige spilpunt in daardie verhaal. Ek weet die ego is om iets in die openbaar te wil eis en eie eiendom te wees, maar dit is nie net ego nie; daar is 'n geskiedenis van uitwissing. Maar dan is dit die geleentheid om te wees, soos dit eintlik gaan oor die werk.

BURKE: Ek dink nou aanhoudend, as ek van hierdie ander pad af gegaan het en 'n geveg begin het - omdat mense gereed was om te veg - sou dit maklik kon gewees het: "Ek het gesien dat hierdie wit vrou weer probeer om ons goed te vat." En dan sou dit gesterf het, en wat sou ek bygedra het? Dit sou net gekom en gegaan het. Dit sou 'n stedelike legende gewees het, soos die swart vrou wat The Matrix geskryf het. Mense sou soos "Ek het gehoor dat die Matrix deur 'n swart persoon begin is."

PLAYBOY: Reg. Dit is 'n uitstekende analogie.

BURKE: Ek het die video uitgesit, en my vriende wat groter platforms as myne gehad het, het die video uitgevee. Toe begin mense sê: 'Wag, wie is dit?' Mense het aangehou om Alyssa Milano te tweet en te sê: 'Dit het u nie begin nie. Dit het al bestaan. 'Volgens Alyssa het sy my webwerf, 'n verskoning en die oorsprongverhaal, getwiet, wat mense se aandag kry. Aan die ander kant het organiseerders soos Alicia Garza, mede-stigter van Black Lives Matter, my gebel en gesê: 'Wat kan ons doen?' Dit gebeur alles binne 24 uur. Ek is soos, "ek weet nie." Alicia was al vol bespreek om nou oor Demokrasie te praat! En sy het my saam met haar genooi - wat praat met iets wat ek altyd oor swart vroue sê: Dit is wat ons doen . Ons sou nie hier wees nie, maar nie vir die vrygewigheid en verbintenis van swart vroue nie. Ek het nog altyd gedink: Dit is lekker; 'n week lank praat ek oor seksuele geweld. Dit is iets waaraan ek altyd gedink het, maar dit gebeur eintlik. Maar voordat die week verby was, het ek nog 'n boodskap van Alyssa gekry, en sy het my op Good Morning America uitgenooi. Toe was ek soos: "O, kak. Dit is waarlik. "

PLAYBOY: Wat 'n doolhof was, is dat dit nie stop nie. Maar dan kom ek in die volle dystopia-modus en dink aan wat die terugslag vir #MeToo kan wees - ek bedoel, Trump is absoluut die resultaat van 'n terugslag vir die idee en vermetelheid om 'n swart man as president te hê. As ek 'n New York Times-lys sien van 201 mans met 'n hoë motor wat hul werk verloor het as gevolg van die #MeToo-beweging, wonder ek wat die terugslag kan wees. Daar was vroeë oorwinnings, maar daar word ook meer konserwatiewe beoordelaars beklee as op enige ander tyd in my lewe, en of Roe v. Wade die 2020-kwessie word wat immigrasie sekerlik sal wees, dit sal 'n belangrike stryd wees wat sal wees. weer baklei. En dan sien ons dinge soos Russell Simmons plaas #NotMe ——

BURKE: Ek dink dat dit op sommige maniere gaan versleg voordat dit beter word. Wat ontmoedigend is, is dat ek gedink het dit gaan 'n geleentheid vir ons wees - en met 'ons' bedoel ek die swart gemeenskap, want dit is waar my fokus as 'n organiseerder is - om lae trauma en stilte rondom seksuele geweld te begin afskil. . Maar in plaas daarvan, is so baie in ons gemeenskap besig om ons voete stewiger te plant in patriargie. Dit is hartverskeurend om na hierdie swart mense te kyk wat so hard in die ander rigting vaar. Ons het miskien 'n paar gedagtes verander - en ek weet dat diegene wat besig is om in te grawe nooit van plan kan verander nie - maar ek probeer ook om die geheel te sien. Die vraag wat ek altyd vra, is: "Voltooi ons wat ons moet bereik?"

PLAYBOY: En is ons?

Ek het probeer red die werk, en die werk het gebeur reg voor van my.

BURKE: Die korporatiewe mense gaan dit verander, dit verander, maar hulle doen dikwels dinge wat na buite kyk, wat mense gelukkig genoeg maak om stil te wees. Daar is tradisionele feministiese gesprekke oor vroue wat bevorder word. Ons sal dit vir 'n paar jaar nie sien wanneer ons nuwe statistieke kry nie. Ons voer ook hierdie stryd om seksuele geweld op universiteitskampusse aan, maar terselfdertyd laat jy Betsy DeVos wegkruip by titel IX en hierdie regte wegneem. Ons sal dit vir 'n paar jaar nie sien nie. 'N Deel van my is dus altyd om na te dink oor wat ons nie tans kan sien gebeur nie.

PLAYBOY: Laat ons dit uitpak: Wat is titel IX, en hoe probeer DeVos dit ontbind?

BURKE: Titel IX is 'n instrument wat baie skole al gebruik het om seksuele geweld te beveg. Dit gee u 'n raamwerk om ondersoeke te doen, klagtes in te dien en om oorlewendes van seksuele geweld op die kampus te beoefen. Wat sy voorstel, is om meer regte aan die respondent, die beskuldigde, te gee. Sy wil die respondente toelaat om hul beskuldigers te kruisondervra. Sy gebruik die idee dat titel IX in hierdie skole geïmplementeer word, onbillik is en te veel valse beskuldigings moontlik maak. Ek dink nie eens dit is die taal wat sy gebruik nie, maar dit is asof sy regtig verdubbel oor 'seuns sal seuns wees', dat jong mans hierdie oomblikke het en dit nie hul lewens vir ewig sal moet afskrik nie. Wat belangriker is, is dat sy 'n beroep doen op kampusprogramme wat ons weet werk. Hulle doen wat die regse altyd doen, en probeer dit federaal te dereguleer, sodat die state dit kan reguleer, en dan is die state soos: 'Nou goed.'

PLAYBOY: Ek verbeel my dat baie PLAYBOY-lesers mans is wat dink dat iemand wat beskuldig word om hul beskuldigers te crossexamine nie so sleg is nie. Maar dit is nie eens hoe dit sou gebeur in 'n daadwerklike regsproses nie?

BURKE: Om regverdig te wees, is die manier waarop dit opgestel is dat die respondent hul vrae aan hul prokureur of 'n tussenganger moet voorlê, maar dit kom by die skole. En dan kan jy hulle in staat stel om vrae te beantwoord soos "Wat het jy gedra? Waarom het jy na my kamer gekom? 'Ons is al hier verby. Ons het wette oor die boeke wat sê dat 'n persoon se openbaarmaking getuienis is. Daarom sien jy aktiviste met tekens wat sê dat ek die bewys is. Mense se stemme en verhale is aanvaar as getuienis in gevalle van seksuele geweld. Nou rol jy dit terug en laat 'n beskuldigde op 'n kampus met 'n slagoffer kommunikeer, "Praat met my oor die rede waarom jy my so laat soen as jy nie seks wou hê nie." Stel jou voor. Dit stel 'n situasie op wat vir die beskuldigde herhaal word.

Ek dink ons kan uitvind wat regverdig en gebalanseerd is. Ek dink ook dat dit soms buite konteks is wanneer ons sê "Glo vroue" en "Glo oorlewendes". Mense verstaan miskien nie dat ons "Glo die oorlewendes" sê nie, want mense het tot nou toe begin met die veronderstelling dat die beskuldigers lieg, en dat mense, veral vroue, dit begin met 'n stel vrae en redenasies wat sê: 'Daar moet iets wees wat jy gedoen het.'

PLAYBOY: Wat ook anders is as die vermoede van onskuld, omdat jy skuld op die slagoffer of die beskuldiger verander.

BURKE: My argument is dat die ondersoek na geloofwaardige en ernstige eise van seksuele geweld eerbiedig moet wees. U hanteer dit met die erns van 'n poging tot moord. U ondersoek. U versamel bewyse. U praat met die betrokkenes. Jy hanteer dit. Jy begin nie met "Is jy seker? Wat het jy gedoen? Waar was jy? '

PLAYBOY: Ek dink wat hulle veronderstel is om te doen, is om te bepaal of 'n verhaal geloofwaardig is - of nie eens geloofwaardig nie - en van daar af ondersoek gaan instel. Maar wat u sê, is dat die geloofwaardigheid die eerste is wat aangeval is.

BURKE: Hulle val onmiddellik die geloofwaardigheid aan. Presies.

Die werklikheid is dat toestemming het was nog altyd die Dieselfde ... moreel en persoonlik verhoudings.

PLAYBOY: Ons het al voorheen hierdie soort terugslag van mans gesien. Dit bring die idee dat ons weer moet veg, weer na vore. Vir my sluit dit die swart feministiese stryd in. Swart mans wat sê dat ons hulle onder die bus gooi en meermale onderdruk, as ons oor seksuele en geslagsgeweld praat, is 'n kwessie wat 'n ander generasie swart feministe al aangespreek het. Dit is amper asof ons weer van voor af moet begin. Dus, in die lig van dit alles, hoe sorg u vir uself, hou u pas, beskerm u werklike veiligheid?

BURKE: Ek het nuwe grense. Ek is ook nie bang nie. Ek hoef nie regtig met baie kak te doen wat ek al voorheen gedoen het nie, en ek voel goed daarmee. Ek is goed daarmee om nee te sê. Ek het op die manier uitgevind hoe ek deur die lewe kan navigeer op maniere wat my gemaklik laat voel, en dat ek gemaklik in my vel gevoel het. Hierdie onlangse sigbaarheid het dit vir 'n oomblik verhoog. Ek onthou dit was in die eerste paar weke lekker en aangenaam, en toe het CNN 'n uittrekselvideo van my gemaak. Hulle het 'n grimering op my gehad, en dit was in 'n uiterste close-up, soos hulle doen, en toe die video verskyn, was dit die eerste keer dat ek trolle gekry het - mense tweet en lewer kommentaar soos "God, sy is afskuwelik," 'Sy is lelik,' 'Haal haar van die skerm af.' My eerste gedagte was dat ek nie wil hê dat my dogter dit moet sien nie. Toe was dit, ek wil dit nie meer doen nie. Ek het in volle paniekmodus gegaan.

Selfs in die openbaar praat ek nog steeds soos ek praat. Ek wou nie met hierdie dinge omgaan nie, en was nog nooit nodig nie, want ek is 'n organiseerder; Ek was altyd goed met ander mense wat die voorwaartse werk gedoen het. Maar nou het ek hierdie nuwe stel verantwoordelikhede en hierdie nuwe rol, en dit het nie verlangsaam soos wat ek gedink het nie. Dit was ononderbroke. Bill Cosby bring miskien die swart mans na vore, maar afhangende van wat in die nuus gebeur, is dit net so waarskynlik dat ek deur wit mense gelei word. Tydens Brett Kavanaugh se bevestigingsverhore was dit die Trump-mense, wit mans en vroue, wat my allerhande aaklige name noem. Toe #MeToo India neig, kry ek Indiese mans wat aaklige boodskappe stuur wat ek nie eens kon lees nie.

PLAYBOY: Ek is so kwaad. Ek is so kwaad.

BURKE: Dit is omdat ek nie net 'n swart is nie

2166016

vrou; Ek is 'n swart vrou wat lief is vir swart mense, wat my lewe deurgebring het in diens van swart mense, en wat lief is vir swart mans, wat langs mekaar veg vir swart mans en byna net soveel soos swart vroue. En om te hoor ... ek weet dat dit nie regtig is nie. Wat help, is as ek die wêreld in gaan en op sosiale media klim.

PLAYBOY: Ek is 'n groot aanhanger van deaktiveer. Ek verstaan dat sosiale media lewensreddend kan wees vir mense wat geïsoleer voel, maar ek het ervarings gehad wat my gedwing het om my aanlyn-teenwoordigheid te beperk. In Januarie was daar 'n oproer oor 'n tweet van u - die een wat gedeeltelik gesê het: "Wanneer moet swart mans aanspreeklik gehou word vir hul roofdiergedrag ?! En hoekom is dit my taak om wit mans te 'agtervolg'? '

BURKE: Toe die eerste verdomde ding tref en dat die een tweet buite konteks is, het Tariq Nasheed en sy mense daardie 'wit mans'-lyn geneem en probeer om dit soos' sien 'het sy op haarself vertel. Sy is net besig met swart mans. 'Ek was soos' die res van die draad sê: 'Ons het amper twee jaar aan wit mans gesit'. '

PLAYBOY: periode.

BURKE: reg? U sal nie aandag gee nie, want dit het u nie beïnvloed nie. Ons het dus oor Harvey Weinstein ad nauseam gepraat, en Kevin Spacey en Matt Lauer en Louis C.K. en Charlie Rose. Ons het oor niks anders as wit mans gepraat nie. En eerlikwaar, swart mans het in hierdie oomblik weggekom. Daar was slegs Bill Cosby en R. Kelly. Russell Simmons het ten laaste 'n tiental geloofwaardige beskuldigings teen hom. A.J. Calloway is tot ses openbare aantygings. Ek het nie een van die mans agternagesit nie. Ons kon maklik een van hierdie dinge aangryp en probeer om dit tot 'n ding te maak, maar die media het dit nie aangeneem nie. Ek probeer nog steeds om dit uit te pak. Ek dink 'n deel daarvan is omdat dit swart slagoffers is, swart oorlewendes. Maar hierdie verhale kom en gaan. Die belangrikste punt is dat swart mans oor die algemeen nie opgevee is nie - nie in die musiekbedryf nie, nie in die vermaaklikheidsbedryf nie.

PLAYBOY: Ek wil terugkeer na wat jy het het vroeër gesê oor die onderwerp van titel IX. U het opgetree hoe die beskuldigde, die respondent, vrae sou vra soos 'Waarom het u my so gesoen as u nie wou nie?' Een van die dinge wat duidelik geword het met die Kavanaugh-saak, en baie kenners het dit agterna gesê dat albei verhale geloofwaardig was. Ek glo dat Brett Kavanaugh nie geglo het dat hy iets verkeerd gedoen het nie. U was tydens die verhoor in die werklike kamer, ja?

BURKE: Ja. Kavanaugh het my verander. Ek was in die kamer tydens die getuienis, en dit sit steeds op my in sommige opsigte. Ek

het nog nooit so iets beleef nie. Die realiteit dat dit nie net 'n ondersoek was nie, maar die samestelling van die Hooggeregshof van die Verenigde State beïnvloed het - iets daaraan hou my net weer aan. Dit was die gebrek aan aanspreeklikheid en die feit dat ons slegs dink aan misdaad en straf in teenstelling met skade en skadevermindering. Hoe sou dit gelyk het as hy net gesê het: 'Ek het op 17 baie gedrink. Ek het selfs 'n drankprobleem gehad. En alhoewel ek nie die dag en daardie besonderhede onthou nie, klink dit nie anders as iets waaraan ek destyds betrokke was nie. Ek het nie 'n regte begrip van toestemming nie. Dit klink nie soos iets wat ek nou sou doen nie, en ek het die afgelope 40 jaar probeer om 'n ander persoon te wees as wat ek op 17 was. Maar ek wil aanspreeklik wees vir enige skade wat ek op 17 op u kon veroorsaak het. . "

PLAYBOY: Dit sou ongelooflik gewees het.

BURKE: Dit sou haar 'n mate van sluiting en moontlik genesing gegee het. Dit sou 'n voorbeeld stel vir hoe toerekenbaarheid in retrospek kan lyk. Maar niemand wil die eerste wees nie. Ek voel dieselfde met Bill Clinton en Hillary Clinton.

PLAYBOY: En ek voel op dieselfde manier met R. Kelly. Wat as hy tydens sy onderhoud met Gayle King gesê het: "Ek het hulp nodig." Wat sou gebeur as die onkamera-ineenstorting 'n regte oomblik van kontras was?

BURKE: Ons vergewe mense. Ons is 'n vergewende land. Dit sou die verhoog so anders gestel het. Met Kava-stout sou dit leierskap getoon het. In die geval van R. Kelly wag ons daarop. Swart mense is soos: "Gee my enigiets. Gee my 'n rede."

PLAYBOY: Selfs sy oorlewendes. Ek het almal behalwe twee van hulle ondervra, en nie een van hulle het gesê dat hulle hom in die gevangenis wil hê nie.

BURKE: Maar dit is die ander wanopvatting. Daar is werklike navorsing wat toon dat oorlewendes van seksuele geweld aanvanklik nie straf dink nie. Mense sê nie dadelik: 'Ek wil hê hulle moet tronk toe gaan nie.' Die verhouding tussen oorlewende en oortreder is dikwels ingewikkeld, of dit nou 'n familielid of 'n gemeenskapslid of 'n persoon in die leierskap is, en ons is bekommerd oor hoe dit groter sal raak. strepe van mense. As R. Kelly gesê het: "Ek het 'n probleem; hulle is skaars wettig "- en beskuldig homself nie eens nie -" hulle is skaars wettig, maar ek weet dat ek hulp nodig het. "Gee ons iets.

Bill Clinton het daardie onderhoud gevoer en ontsteld geraak oor die Monica Lewinsky-vrae, en Hillary het dit gerugsteun - selfs nou. Ja, dit was 'n konsensuele verhouding, maar sy was 22 of 23, en jy was 49 en die president. Hoe sou dit lyk of 'n voormalige president van die Verenigde State gesê het: 'Ek erken die verhouding was 'n absolute magsmisbruik, en wel dit was konsensus, ek erken dat magsmisbruik 'n omgewing skep waar seksuele geweld kan plaasvind "?

PLAYBOY: Bill Maher het onlangs op sy show gesê dat die Dems moet ophou om verskoning te vra. Ek het gedink dat dit, op sy tipiese manier, 'n ongelooflike verkleinende manier was om na die moontlikhede te kyk om u kak te besit.

BURKE: Ja, want dit is meer as 'n verskoning. Dit is een ding om te sê: 'Ek is so jammer as iemand aanstoot neem.' Dit is 'n ander ding om eienaarskap en verantwoordelikheid te neem. Die werklikheid is dat toestemming nog altyd dieselfde was.

PLAYBOY: Wat bedoel jy?

BURKE: Ek praat nie wettiglik nie; Ek praat moreel en in persoonlike verhoudings. Die idee om toestemming nodig te hê om met iemand aan te raak of om met iemand te kommunikeer, is nie nuut nie, maar die wette het rondom dit verander. Ons begrip van liggaamlike outonomie en hierdie soort dinge het mettertyd toegeneem. Die begrip van toestemming het dus verander, en ek besef dit. Mense gebruik dieselfde argument vir Cosby: 'O, dit was 'n ander tyd. Mense het 'n bietjie dwelms gebruik, en dit was goed. Almal het Quaaludes gedoen, en dit was goed. 'Ek wil,' Nee, dit was nie. 'Dit was miskien nie teen die wet nie, al was dit waarskynlik, maar dit was steeds verkeerd. As jy iemand het wat onbevoeg is en nie toestemming kan gee nie, wat nie die vermoë het om ja te sê nie, is dit verkeerd. Dus is toestemming die kern hiervan. Ek wil meer oor toestemming praat, en ek wil daaroor praat in die konteks van verhoudings en seks - en ook buite hulle. Ek dink ons moet die manier waarop ons dink oor toestemming in ons platoniese, daaglikse, normale verhoudinge ondersoek, want dit beïnvloed ander dinge. Mense raak heeltyds aan mense - "Ag, ek is 'n knuffel," en hulle gaan net dadelik binne en begin my omhels.

PLAYBOY: Ek moes vir iemand sê: 'Dit is nie' ek is 'n knuffel 'nie. Dit is' gee jy 'n drukkie? ", Het Brittney Cooper my geleer omdat ek een van die mense was. Dit het net een keer geduur, en van toe af het ek net gesê: 'Gryp jy 'n drukkie?'

BURKE: 'Omhels jy?' Ek gee nie om wat jy is nie. Dit is vir my so belaglik. Ons moet 'n ander soort toestemmingsopleiding hê, en dit is nie 'Laat ons 'n klas leer oor toestemming' nie, maar "laat ons die idee van toestemming verweef in alles wat ons doen." Ons kan dit as 'n kulturele norm verander. Ek het nou al begin oefen, selfs as ek 'n foto neem, om te sê: "Kan jy omgee as ek my hande hier plaas?" Of "gee jy om as ek my arms om jou sit?"

PLAYBOY: Hoe gaan dit met "Gee jy om as ek dit plaas?"

BURKE: O, dit is nog een. Dit is 'n groot een. Maar ek hou nie daarvan om aangeraak te word nie. Ek het nooit. Ek het 'n afkeer om aan te raak uit my geskiedenis en al die res daarvan. Ek moes aanpas, want mense raak my heeltyd aan, wat so 'n oksymoron of ironie of wat ook al is. U hou van my omdat ek praat oor outonomie en toestemming.

PLAYBOY: En jou eie mishandeling.

BURKE: Reg. Maar mense vra nie hoe dit jou beïnvloed nie. As u dus foto's neem, gly hulle hande van u rug af of vryf hulle op u skouer. Moet dit nie doen nie. Toestemming gaan grotendeels oor kommunikasie, en ek dink omdat mense so rigied is in wat hulle weet, kan hulle nie 'n ander manier sien nie. Dus word bevestigende toestemming: "O, dit is unsexy. Ek gaan nie sê 'Kan ek my penis in jou vagina steek nie?' "Nee. Maar daar is 'n manier om daaroor te praat: Ek sê vir seuns: 'Jy wil hê dat 'n vrou moet sê dat sy jou wil hê.' Ons moet ook meisies herosialiseer, want ons is gesosialiseer vir eone om koerig te wees en om hard te speel en al dit, wat lei tot die seksuele positiwiteit. Daarom is narratiewe en narratiewe verskuiwing so belangrik. Ons moet verskillende verhale vertel. Ons moet nuwe norme skep.

As ek teruggaan na die deel oor ras, dink ek dat ons 'n spesiale situasie het in gemeenskappe van kleur en in die swart gemeenskap. Ek dink eerlikwaar dat ons nie 'n kultuurverskuiwing sal sien voordat ons met kinders begin nie. Die druk wat moet gebeur is nie net vir toestemming nie, maar vir kurrikulums - kultureel bekwame kurrikulums wat ook handel oor seksuele geweld, seksualiteit, geslag en al die ander. Begin in die kleuterskool en laai dit dan jaar na jaar op, sodat u kinders het wat al van kleins af leer oor grense, respek en geslagsnorme, en dit net in hul gedagtes ingebed is. Ons sal nie 'n ander samelewing hê voordat ons herontwikkel en herosialiseer nie, maar dit verg soveel mense om saam te stem.

PLAYBOY: Maar dit kan ook met 'n paar gebeur, en dit kan ook gebeur waar ons is.

BURKE: As mense my vra oor herstellende geregtigheid of transformerende geregtigheid, sê ek dat ons albei moet hê. Stel jou voor 'n wêreld met hierdie idees oor toestemming, wat 'n nuwe dinamiek rondom geregtigheid het, terwyl jy uitvind hoe veiligheid op ons oomblik daar uitsien. Ons is besig om uit te vind hoe geregtigheid en aanspreeklikheid op kort termyn lyk, maar ons hoef ons nie die wêreld voor te stel nie; ons moet dit op klein maniere toepas en waar ons ook al beheer het, in ons instellings, in ons gemeenskappe. Skep modelle wat herhaal kan word, waaruit ons kan groei. Dit is een ding om op 'n konferensie te sit en te praat oor herstellende geregtigheid en transformerende geregtigheid, en hoe dit nie werk nie, en dat ons iets nuuts nodig het, en dit is nog iets om die verbeelding aan te wend en uit te oefen, sodat mense kan sien dat hierdie dinge werk. .

Ek sê steeds dat ons vyf tot tien jaar nodig het. Dit is 'n idee - ek weet nie hoe goed dit werk of werk nie. Ek het gesien hoe dit op klein skaal werk. Ek voel dit kan op groter skaal werk, maar ons het tyd en ruimte nodig. Ons moet iets anders probeer. Ons moet die geraas oor die oortreders en hierdie en dit verwyder en konsentreer op die mense wat al gely het, wat al met seksuele geweld te doen het, wat reeds hierdie trauma het, en die aksie wat dit gaan doen om meer mense te hou om dit te doen. Ons werk handel oor genesing en aksie. Dit is regtig dit. Al hierdie ander dinge oor wie afgeneem word, die geslagsoorlog en bla, bla, bla - dit is alles geraas. Dit neem weg van hierdie kulturele werk wat ons op die grond moet doen.

Dus het u die miljoene en miljoene mense wat 'Ek ook' gesê het, en mense vergeet van hulle. Ons sou nie hier wees indien nie vir die arbeid van oorlewendes, mense wat arbei om hul stories te vertel, wat arbei om na vore te kom, hoe moeilik dit ook al is. So dit gebeur, en dit bou hierdie enorme plek waar ons ookal is, en dan draai mense dadelik daarvan weg, in teenstelling met die woorde: 'My God, dit is 'n oomblik vir ons om kultuur te ondersoek, om te kyk na wat gebeur. rondom ons. "Hoe het ons gekom by die plek waar miljoene mense regoor die wêreld miljoene mense regoor die wêreld kan saamstem dat hul lewens deur hierdie een ding beïnvloed is? Ek gebruik altyd die voorbeeld van siekte: as ons môre wakker word en 'n miljoen mense sê: 'Ek het ook hierdie siekte', en dit versprei net soos 'n veldbrand en meer mense sê elke dag: 'Ek het dit nou,' dink as ons antwoord was: "Nou ja, kak, hoe gaan ons nou in hierdie era van hierdie nuwe siekte gaan?" Of "Ek hou nie vergaderings met die siekte nie." Dit is belaglik. Ons skep al hierdie afleiding in plaas van om die kern van die saak te hanteer. Daar is drie vrae: Hoe de fok het ons hier gekry? Ons weet dat baie mense die vraag oor verkragtingskultuur en wanorde en patriargie kan beantwoord. Hoe kan ons dit stop? Want my God, hierdie getalle is aaklig. En hoe kan ons dan vir die toekoms seker maak dat ons vorentoe beweeg op 'n manier wat ons so ver moontlik hiervandaan kry?

Dit is ons werk, periode.

PLAYBOY: Dit is ongelooflik.

BURKE: Enigiets anders is nie die moeite werd om eens oor te praat nie. ■

womenags.net

Ons sou nie wees hier indien nie vir die mense wie arbei om kom na vore, hoe moeilik ook al dit is.

'U moet uself afvra: laat die Clitorizer 3000 nog vreugde ontstaan?'

VIVIANE Leigh

Fotografie deur **ARTHUR ST. JOHN @ARTHURSTJOHN**
Plek **BIG MIKE MANSION**

worldmags.net

Wat is u naam en etnisiteit?
Viviane Leigh, Chinese en Viëtnamese Australiër

Waar is jy gebore? Waar het jy groot geword? Waar bly jy nou?
In Perth Australië. Ek het hier in Australië grootgeword met die sandstrande en lang sonnige dae. Op die oomblik woon ek in Melbourne, maar reis gereeld.

Gunsteling musiekstyl?
Ek is mal oor alle soorte musiek van rnb / hip hop tot rock. Ek het nie regtig 'n gunsteling styl nie.

Gunsteling kunstenaar?
Bende Jeugdiges. Ek is mal oor hul liedjie Magnolia.

Gunsteling film van alle tye?
My gunsteling film is The Green Mile. Dit het 'n pragtige storielyn.

Is jy atleties? Indien wel, wat is jou gunsteling sport?
Ek is lief vir Pilates en het baie jare geoefen.

Hoe gereeld oefen jy?
Ek oefen Pilates 5 x per week.

Beskryf jou perfekte man.
Vertroue, vriendelik en hartlik. Ek is lief vir 'n man met 'n goeie sin vir humor en weet wat hy uit die lewe wil hê. Ek kies beslis brein bo brawn.

Beskryf u perfekte datum.
My perfekte afspraak is dat my ou my 'n bietjie moet wys oor wie hy is, maar 'n lekker glas wyn met uitsig sou ook wonderlik wees.

Gunsteling liggaamsdeel op jou? Gunsteling liggaamsdeel op 'n man?
My gunsteling liggaamsdeel is my borste, want ek dink hulle laat my baie vroulik lyk. My gunsteling liggaamsdeel by 'n man is sy oë. Oë kan die meeste uitdrukking toon.

Enige troeteldiere
Slegte liggaamsgeur is 'n regte afskop vir my. Ek hou nie van stadige stappers nie, dit lyk asof hulle altyd net voor u verskyn as u haastig is om êrens heen te kom.

Vertel ons iets van u wat nie te veel mense weet nie.
Baie mense weet nie dat ek 400 km in Suid-Afrika gery het vir liefdadigheid nie. Dit is vir my 'n regte uitdaging soos voorheen dat ek nooit regtig voorheen gery het nie.

As u iets aan u kan verander, wat sal dit dan wees?
Ek sou my hoogte verander, sodat ek 'n model kan wees! Ek is baie petite, ek sou baie graag vir 'n dag 5'9 wees.

Hou u daarvan om te reis? Waar is u gunsteling vakansiebestemming?
Ek hou van reis. My gunsteling vakansie is Bali, ek is mal daaroor.

Wat sou u beskou as u grootste uitdaging tot dusver as 'n model?
Word ernstig opgeneem as 'n modemodel omdat ek 'n petisie en kurwe is. Dit is ook 'n groot uitdaging om myself as Australies in die modellering voor te stel, aangesien sommige mense sê dat ek nie 'Australies' lyk nie. Ek is nie seker hoe Australiërs gaan lyk nie, maar ek is so Australies soos dit raak!

Worldmags.net

Een van my grootste prestasies was om te kies vir Playboyplus. Ek was 'n bietjie senuweeagtig om vir die eerste keer naak te skiet, maar ek was mal daaroor. Om 'n PlayboyPlus-muse van die maand vir Junie te wees, is een van my grootste prestasies as model.

Baie geluk met jou Playboy-funksie, wat beteken dit vir jou?
Ek is so bly dat ek in Playboy verskyn. Ek het grootgeword en die pragtige meisies van tydskrifte bewonder en het nooit gedink dat ek die bladsye van Playboy gelukkig sou hê nie.

Waar sien jy jouself oor tien jaar?
Ek sien dat ek in baie publikasies was, gewerk het vir ongelooflike handelsmerke en suksesvolle toneelspel op die skerm gehad het. Ek is ook 'n groot gelowige in die versameling van herinneringe, nie wesenlike dinge nie. Ek hoop dus om my sielsgenoot te ontmoet waarmee ek die wêreld kan reis en baie blywende herinneringe kan skep.

Enige laaste woorde wat u met ons lesers wil deel?
Ek is eintlik 'n rekenmeester, ek het studeer en werk tans sowel as modellering. Ek is 'n hardwerkende meisie wat afkomstig is van my opvoeding, aangesien ek die dogter van vlugtelinge uit Vietnam is. Ek het twee honde van wie ek baie hou, Charlie the Labrador en Loki die Chihuahua.

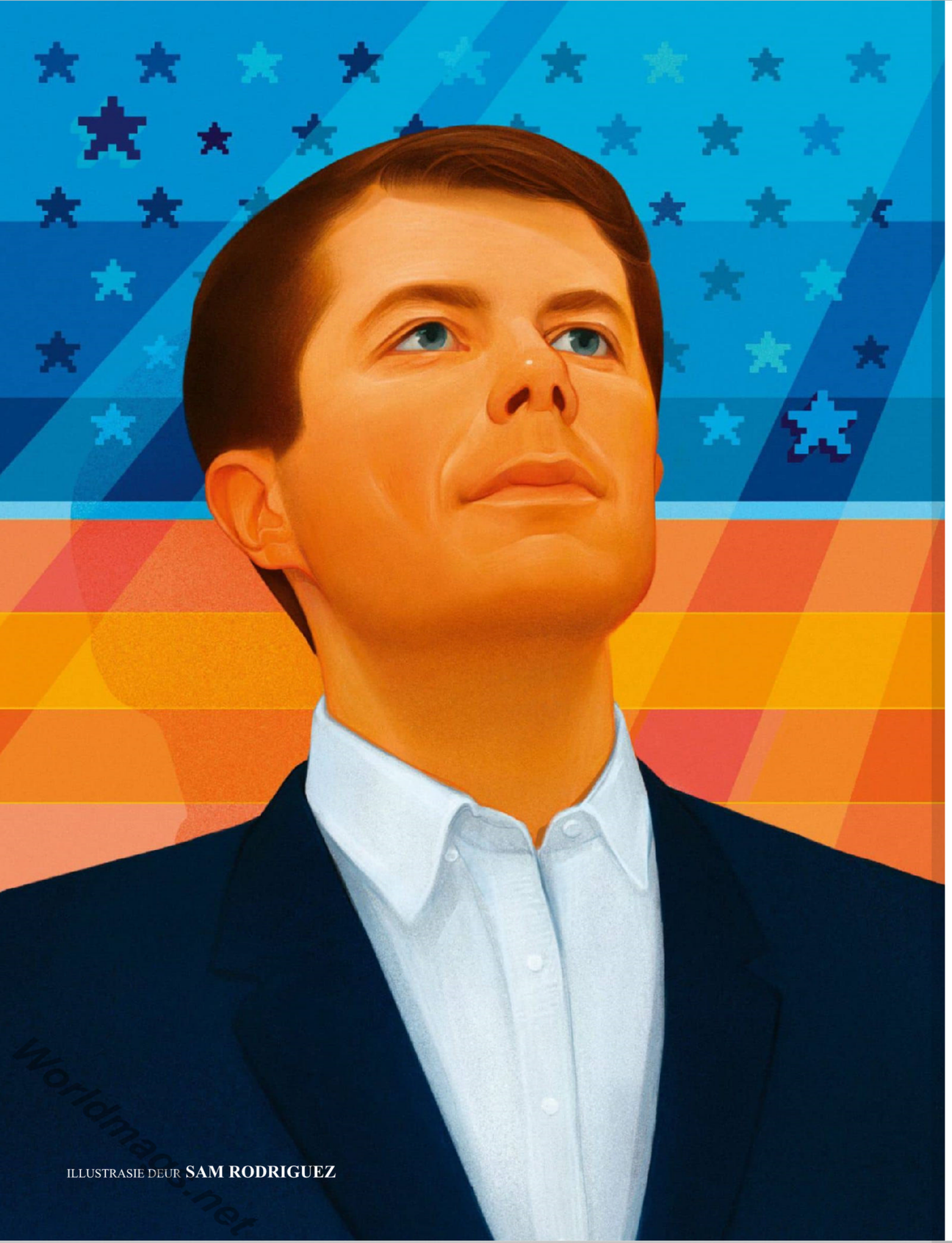

ILLUSTRASIE DEUR **SAM RODRIGUEZ**

Worldmags.net

DIE LANGE PAD NA PRESIDENT PETE

Hy het miljoene betower ondanks nee nasionale regeringservaring, vaag beleidsposisies en nul Twitter vals met die president. Kan burgemeester Pete sy handhaaf momentum deur debatseisoen?

DEUR **ALEX THOMAS**

Nege dae voordat Pete Buttigieg sy bod vir die Withuis amptelik verklaar het, het 'n vrou die burgemeester van South Bend, Indiana, genader terwyl hy wag om aan boord te gaan na Manchester, New Hampshire, sy derde reis na die staat sedert sy aankondiging van sy presidensiële komitee in Januarie. 'Sy het gesê:' Almal kom na jou toe en sê hallo, " vertel Buttigieg aan PLAYBOY. 'En ek het gesê:' Nou ja, dit is die seisoen van die veldtog. 'Sy het gesê:' Ag, watter kanaal is jy 'n verslaggewer? "

Hy sê dat die ontmoeting 'n herinnering was dat daar baie mense is wat ons moet bereik - en ook dat ons moet sorg dat dit 'n wesenlike projek is. Stof is die sleutel tot die oorlewing van die smaak-van-die-maand-periode. "

Die veldtog van Buttigieg het 'n indrukwekkende $ 7 miljoen in die eerste kwartaal van 2019 ingesamel, versterk deur 'n stadsaal in Maart op CNN wat meer as 22.000 skenkings binne 24 uur tot gevolg gehad het. Kort daarna het Buttigieg se span 'n televisie-stadsaal met Fox News onderhandel, miskien omdat die vrou op die lughawe Fox News dophou. As sy inderdaad 'n ander netwerk - MSNBC snags, wie ook al die dag op Ellen uitstuur, en CNN op enige uur sou dophou - sou sy die 37-jarige persoon erken het wat die onverwagsste en fassinerendste kandidaat in die 2020-kompetisie geword het.

In Junie, tydens die eerste demokratiese primêre debat in Miami, sal Buttigieg na verwagting swaarde kruis met soveel as 19 deelnemers. Miljoene sal inpas. As hy mildelik presteer, sal iemand wat vaag geïnteresseerd is in die politiek weet, die naam van burgemeester Pete wees - en uiteindelik hoe hy die trio van lettergrepe uitspreek. (Dit is 'n lomp rand.) As hy bo die gemiddelde presteer, kan hy oornag die helfte van die veld uitwis. Buttigieg weet dit is die voordeel wat sy stygende ster-status bied.

'Die enigste punt om dit te doen, veral uit 'n underdog-posisie, is om te dink dat jy idees gaan bekendstel wat daar moet wees,' sê hy. 'As ons aanhou optree, kan die debatte 'n baie goeie omgewing wees, want dit is net soveel mense wat kyk - hopelik mense wat dieselfde reaksie sal kry as mense wat vroeër ingeskakel het.'

Die gefluisterde probleem is dat Buttigieg, twee maande voor die debatte, nog geen amptelike beleidsposisie op sy webwerf moes publiseer nie. Hy het sy tyd in plaas daarvan bestee om sy veldtog as voetsoolvlak te verdubbel, waarskynlik om die styging te temper wat hom na die voorkant van die pakkie gebring het as die eerste presidentskandidaat vir die millennium.

'U sal ons steeds in elke uithoek van die land sien, met die klem op die vroeë state, want vir 'n voetsoolvlak, onderhondprojek soos ons s'n, is dit die beste kans om verwagtinge te oortref,' sê hy. 'Die mooi ding met hierdie proses is dat 'n opsigter in Iowa soveel moontlik 'n kandidaat kan aanbied as 'n senator van elders.'

Buttigieg erken dat hy verbaas was oor die 'duisende' tempo van die veldtog. Terwyl ander kandidate se spanne sterk begin het in die vroeë stemgeregtigde state soos Iowa, New Hampshire en Suid-Carolina, het hy steeds gebly. By sy derde besoek aan New Hampshire het Buttigieg byvoorbeeld net een betaalde personeellid in die staat gehad, volgens sy veldtogwoordvoerder, die jarelange demokratiese strateeg Lis Smith. Dit is 'n aangename gehalte, maar dit is glad nie volhoubaar nie.

Voorlopig, "is die belangrikste ding om nie vasgevang te raak in u eie dekking nie," vertel Buttigieg tydens 'n kort onderhoud van 45 minute in 'n klein kafee in Manchester - die grootste stad in die staat, waar 'n vroeë eerste verkiesing aangebied word . Die aand tevore verkoop hy 'n byderwetse wynkroeg in Washington, D.C., waar

kaartjiepryse het gewissel van $ 25 tot $ 1000. Hier in Manchester het sy veldtog gesukkel om van 'n brouery na 'n kunsmuseum te beweeg om 'n groter as verwagte opkoms te akkommodeer. By albei hierdie verskynings het die oorweldigende bewys van ondersteuning kommerwekkend en voor die hand liggend gevoel. Buttigieg se veldtog was onvoorbereid. Hy het nie.

Nadat die fondsinsamelingsyfers van die eerste kwartaal Buttigieg vierde agter Bernie Sanders, Kamala Harris en Beto O'Rourke behaal het - en 'n drie van die stembus hom in die derde plek agter Joe Biden en Sanders - het almal gelyk om te besef dat die burgemeester van Indiana se vierde grootste stad was 'n wettige kandidaat. Maar soos Hillary Clinton kan getuig, kan die uitslag van die peiling alles wees van misleidend tot onjuist.

'Ek verwag nie dat ek in die volgende drie maande soveel sal leer uit die stembusse nie, behalwe om die bekragtiging van ons naamherkenning in te win,' sê hy. 'Ons hoef nie reaktief te wees nie, maar voornemend te wees. U ding nie mee teen een kandidaat of kombinasie van kandidate nie. Jy ding mee teen die huis. ”

Die huis bevat 'n rooster van goed gekwalifiseerde progressiewe senatore wat sedert 2016 as die redders van die Demokrate aangestel is, maar wat steeds meer in populariteit en binne en buite die media se aandagspan verdwyn. Om te sê dat die verenigde front van die Demokrate gekniehalter word, sou 'n onderskatting wees. D.C.-insiders weet die pad na die wen van die nominasie sal 'n bloedbad wees. Daar is geen duidelike voorloper nie. Maar daarom kon die burgemeester uitstaan.

Daar is baie ink gemors oor Buttigieg se geloofsbriewe, maar laat ons dit herhaal ter wille van die nageslag. Hy is die eerste openlik gay demokraat wat die Withuis gesoek het, maar het geen belangstelling om homself as die LGBTQ-kandidaat te verkoop nie. Hy het in Afghanistan gedien as 'n intelligensiebeampte van die Navy Reserve, maar bevorder hom nie as 'n valk nie. Hy het na Harvard gegaan en 'n Rhodes-geleerde geword, maar hy is nie voorbereid opmerkings met 'n hoë eer nie. Sy tyd by McKinsey, 'n konsultantfirma vir topbestuur wat die voorsprong van progressiewe mense trek, word dwarsdeur sy veldtog gedemp.

In plaas daarvan herinner hy skares gereeld daaraan dat hy die burgemeester van 'n stad in vliegland is - 'n betreklik skandvrye stad wat hy beskryf as 'die presiese soort aardrykskunde waarmee die Demokratiese Party gesukkel het. Die South Bend-verhaal is so 'n belangrike deel van wat ek oor Amerika te sê het. Ons is nie 'n welgestelde, homogene, netjiese universiteitsdorp nie; ons is 'n diverse gemeenskap met 'n komplekse industriële verlede. Ons almal het 'n mengsel van voordeel en nadeel in ons verhaal. ”

'N Weergawe van daardie reël is nie een keer, nie twee keer nie, maar ad nauseam gelewer. In Manchester is dit in twee toesprake herhaal - een keer aan diegene in die kunsmuseum en 'n tweede keer vir diegene wat op die parkeerterrein vasgeval het. Buite, toe skares begin grom oor die bespreking van nuttelose kaartjies, het een man luidkeels gekla: 'Ek is nuuskierig wat die punt is dat almal vooraf aanmeld. Hulle wil hê dat u op die e-poslys is wat dit is. Goeie manier om 'n kieser te verloor. 'Buttigieg het dan op die bankie opgeklim en begin proselytiseer - 'n steek by Beto O'Rourke. 'Ek het gehoor dat die manier om jouself te kies vir kiesers deur op dinge te staan,' het hy gesê.

Die volgende dag het Buttigieg 'n geleentheid in Concord gehou, hierdie keer in 'n boekwinkel. Dit was 'n vervulde plek wat vinnig gevul het, met die temperatuur wat tot 'n ongemaklike vlak styg. Die meeste kandidate kon die kandidaat nie sien nie. Al wat hulle kon hoor, was die stem van Buttigieg wat opvallend was vir sy jeug. Dit is nie met die gruis van Biden of Sanders goed gevoer nie. Dit het nie een van die neerbuigings van die onderneming gedra nie. Dit was syne alleen.

• • •

Buttigieg het regtig twee jaar gelede, in 2017, op die nasionale verhoog gekom toe hy 'n bod vir voorsitter van die Demokratiese Nasionale Komitee geloods het. Die komitee is gewond nadat die verkiesing in 2016 die party gebreek het; Buttigieg het gedink hy kan Humpty Dumpty weer bymekaarbring. Uiteindelik het hy uit die wedloop geval, maar hy het homself as 'n nasionale figuur verhef, en die politieke klas het sy biografie bestudeer.

Toe hy die lewensvatbaarheid van sy presidensiële ambisie begin toets, het Molly Jong-Fast in New York 'n intieme ontmoet-en-groet aangebied waarin BuzzFeed-redakteur, Ben Smith en die akteur Zak Orth, opgeneem is. Sy vertel dat die burgemeester in die Midde-Ooste haar opgewonde maak, want “hy is die teenoorgestelde van Donald Trump in elke aspek van sy lewe en beleid. Hy het verkies om in die oorlog te veg; Trump was 'n konsepontduiker. Hy is aan die jong kant; Trump is aan die ou kant. Hy het Noors geleer om 'n boek te lees; Trump het nog nooit 'n boek gelees nie. Godsdiens is vir hom belangrik; godsdiens is nie belangrik vir Trump nie. 'Volgens Jong-Fast is die skare van ongeveer 50 invloedryke niks minder as wat die CV-kandidaat se cv-skema verwoes het nie.

As burgemeester van South Bend sedert 2012, het Buttigieg slegs een groot skandaal ondervind, wat in die stad bekend staan as die “polisiekassesaak”. Net voordat hy die amp beklee het, het iemand ontdek dat die polisiehoof van die South Bend in die geheim interne oproepe opgeneem het. Sommige van die bande het glo blanke cops gevang wat rassistiese opmerkings maak, onder meer oor die hoofman, wat swart is. Die voorval het daartoe gelei dat Buttigieg die hoofman, wat hy in sy boek, die Shortest Way Home van 2019, beskryf, as 'goed geluk', van die hand gewys het, terwyl geen stappe teen die blanke polisie gedoen is nie. Teen druktyd is die bande nog nie vrygestel nie, en hul lot is in die staatshof vasgemaak. Buttigieg sê hy het nog nie die opnames gehoor nie. Volgens die South Bend Tribune het die South Bend-belastingbetaler byna $ 2 miljoen beloop.

Buttigieg bied vandag die skandaal aan as 'n geleentheid om te verduidelik hoeveel ek op die moeilike manier geleer het oor die belangrikheid van hierdie kwessies ... sommige van die vrae oor vertroue en die verhouding tussen polisiëring en gemeenskappe en kleur. 'Ongeveer 'n kwart van die bevolking van South Bend is swart.

Gedurende sy eerste termyn het hy ook 'n inisiatief geloods om 1000 vakante huise in 1000 dae af te breek of op te rig. Sommige inwoners beweer die plan was blatante gentrifisering wat as sosiale goed verbloem is. Regina Williams-Preston, wat in een van die aangetaste woonbuurte gewoon het, hardloop nou vir Buttigieg se setel in die stadsaal. En in 2015 het hy opgemerk dat 'alle lewens saak maak', hoewel hy sedertdien om verskoning gevra het vir die bewoording - wat gebruik is om polisie-brutaliteit in swart gemeenskappe te ontslaan - en beweer dat hy dit nog nie verstaan het nie.

Nie een van hierdie foute het Buttigieg op nasionale vlak geskend nie, maar as hy hoop om by Trump in die algemene verkiesing verby te stoot, sal hy dit moet bewys aan gemeenskappe van kleur waarvoor hy die moeite werd is om te stem. Alhoewel die aantal verkiesbare duisendjarige kiesers op die regte pad is vir die eerste keer in die geskiedenis, sal die swart verkiesing vir die eerste keer in 20 jaar afneem, volgens die Pew-navorsingsentrum. 'N Bewese uitspraak van “alle lewens maak saak”? Sodra die Demokrate vuil begin speel, kan die lyn goud blyk te wees vir enige teenstander wat die swart stem wil besit.

• • •

In Manchester skud Buttigieg 'n lang ry hande en velde van ondersteuners. 'N Paar onderwysers vra hom om hallo-vrae van ondersteuners te stel. 'N Paar onderwysers vra hom om hallo te sê vir hul klaskamer op hul iPhones, en 'n voormalige mariene, gevolg deur 'n jong vrou, vra of hy die stemreg van studente sal ondersteun. 'N Ander man in die lyn wil nie 'n foto hê nie; hy gebruik sy tyd om Buttigieg te vra of hy dit sal oorweeg om die begroting van NASA te verdubbel. Iemand skud sy hand en sê vir hom: "Jy is my seun oud."

Nadat die museum leeg is, gaan sy span terug na die brouery. Buttigieg lyk soos enige politikus na 'n meedoënlose dag van veldtog. Sy moue is tot by sy elmboë geknyp, die lyne op sy gesig dieper as wat dit soggens was. Iemand gee vir hom 'n wortelbier in 'n glasbottel, en ek noem hoe die breë veld van vrae 'n toneel van Parks and Recreation weerspieël.

'EK HET BAIE PARKKE EN ONT-VANG OOMBLIKKE."

Buttigieg knik. 'Ek het baie parke en res-oomblikke,' sê hy.

Terwyl die meeste kandidate die president in hul primêre veldtogte uitgesonder het, voer Buttigieg aan dat Trump nie sy energie werd is nie, ten minste nog nie. Toe hy gevra word oor die president se neiging om te regeer deur stapels uitvoerende bevele te onderteken, sê Buttigieg dat hy 'meer geïnteresseerd is in ons agenda as in sy agenda.' wat 'n rekenaar breek deur al sy verwerkingskrag vas te bind. Dit is soort van wat met die president met die media gebeur. Ek stel belang om die kanaal te verander, en dit sal baie dissipline verg om dit te doen. Maar, voeg hy by, "dit is die projek, nie net om terug te slaan nie - wat u soms moet doen - maar om mense anders te laat dink."

In 'n seldsame stap vir 'n hoopvolle president, het Buttigieg openlik gespook met die vise-president, wat goewerneur van Indiana was tydens Buttigieg se eerste termyn as burgemeester en die vroeë deel van sy tweede termyn. Belangriker nog, Mike Pence was goewerneur toe Buttigieg in 2015 na sy kiesers uitgekom het. In sy boek skryf Buttigieg dat "dit moeilik was om die fanatisme van Pence te versien, omdat hy geweet het hoe dit my as burgemeester - en as persoon - beïnvloed het." goewerneur, het Pence die Wet op die Herstel van Godsdiensvryheid onderteken, wat ondernemings in staat stel om diens aan LGBTQ-kliënte te weier en so rampspoedig was dat die staat later 'n openbare betrekkinge-onderneming gehuur het om sy beeld te probeer herstel.

Pence is 'n nuttige skurk vir Buttigieg. Hy is nie meer goedgesind as Trump nie (RealClearPolitics het Trump se gunstigheid op 42,6 persent; Pence se hewigheid op 40 persent), en as gevolg van hul kans op geskiedenis in Indiana, is dit moeilik om Buttigieg te beskuldig dat hy 'n teenstander skets om sy hupstoot te gee geloofwaardigheid. Op 'n ander geleentheid vroeg in April het Buttigieg aan 'n skare gesê: 'Dit is die ding wat ek wens dat die Mike Pences van die wêreld sal verstaan: As u 'n probleem het met wie ek is, is u probleem nie by my nie; jou rusie, meneer, is by my skepper. '

Toe ek vra of hy meen dat die wetgewing van moraliteit, en dus sosiale konserwatisme, onder die Trump-administrasie meer prominent geword het, sê Buttigieg, “ek dink die president het 'n redelike siniese besluit geneem om hom in lyn te bring met die evangeliese reg, want dit was nodig om te bring hom aan bewind.”

• • •

Buttigieg het geen ander keuse as om sy jeugjare op te speel nie - hy is op dieselfde ouderdom as Ivanka Trump - maar namate sy gewildheid toegeneem het, moes hy harder werk om te verwoord waarvoor hy staan, sodat hy nie ingeperk word as die ou wat ons kan wees nie. 'Eerste jong president.' Hy sê vir my dat hy 'die meeste belangstel om wetgewing in te stel' en dat 'slegte beleid vervang moet word. Die vraag is waarmee ons dit gaan vervang. 'Dit is 'n goeie vraag, en dit voel vreemd om te dink dat burgemeester Pete sonder president antwoord op die president is.

Sy 'besorgdheid' (in die pers was dit nie as amptelike posisies gedikteer nie) sluit in die bevordering van nasionale diens; belegging in openbare onderwys en die verhoging van hulpbronne en vergoeding vir onderwysers in openbare skole; die vermindering van hindernisse vir kollege-onderwys; die hersiening van die Pell Grant-program; alternatiewe weë tot sukses te skep vir jongmense wat nie die kollege bywoon nie; die reg van 'n vrou om te kies; en 'strukturele hervorming' aan die Amerikaanse regering, insluitend die afskaffing van die kieskollege en die uitbreiding van die Hooggeregshof.

Om voor te stel dat een van hierdie onderwerpe nie duisendjarig van aard is nie, sou dwaas wees. Ondanks sy Ivy League-stamboom, is Buttigieg se ervarings tipies van sy generasie. Hy steun byvoorbeeld die afskaffing van die kieskollege, omdat 'n Demokratiese kandidaat twee keer in sy leeftyd die gewilde stem gewen het, maar die algemene verkiesing verloor het. Hy het grootgeword toe sms-boodskappe opgestyg het en was op 11 September 2001 op universiteit. Hy het 'n MySpace-rekening gehad en het Harvard bygewoon toe Mark Zuckerberg Facebook opgestel het. Hy het sy man, Chasten, wat in die hoërskool teater in Indiana onderrig gee, ontmoet op die dating-app Hinge. Sy honde, Buddy en Truman, is bekend op Twitter.

Alhoewel hy byna 'n dekade jonger is as die skateboarding, punk-rock Beto O'Rourke, voel Buttigieg se jeug anders. Hy is passievol sonder om gretig te wees, gemeet sonder om desperaat te wees om van hom gehou te word. Sy politieke ikone is nie verbasend of omstrede nie. Op 18-jarige ouderdom het hy 'n opstel geskryf waarin hy Sanders, toe 'n kongreslid, geprys het. Hy het die volgende afgesluit: 'Ek het gehoor dat geen verstandige jong mens vandag sy of haar lewe aan die openbare diens wil gee nie. Ek kan u persoonlik verseker dat dit onwaar is.”

As hy gevra word oor sy politieke invloede, strek Buttigieg verder terug. 'Die JFK-presidentskap,' sê hy, 'was volgens my belangrik en dwingend, want u het iemand gehad wat gemotiveer is deur hierdie begeerte om te dien, wat 'n aansteeklike begeerte gehad het om te dien.' en Kennedy, en gesê: 'U het iemand gehad met 'n goeie gewilde aanraking, maar nie bang om intellektueel te wees nie en, heel beduidend, iemand met 'n generasie-aantrekkingskrag wat regtig kragtig was.'

Die Kennedy-vergelyking is nie veel deur die media gemaak nie - miskien omdat ons een te veel politici met JFK vergelyk het en ons les geleer het. Maar Buttigieg is waarskynlik die mees Kennedy-kandidaat in 'n gebied van 20. Kennedy bly die land se tweede jongste president; Buttigieg sou ons jongste wees. Kennedy het geskiedenis gemaak as die eerste Katolieke president; Buttigieg sou ons eerste openlik gay president wees. Kennedy het meer as enigiets 'n aangename gehalte gehad. U wou by die man wees en het gevoel dat u deel is van iets deur hom te ondersteun. Dit wil voorkom asof Buttigieg se ondersteuners 'n soortgelyke fiksasie het. 'N Paar lang maande lê tussen hierdie skamele Kennedy-vergelyking en die stembus, maar Buttigieg lyk net so goed soos almal in die wedloop. En ná die debatte kan ons uiteindelik 'n voorloper hê. ■

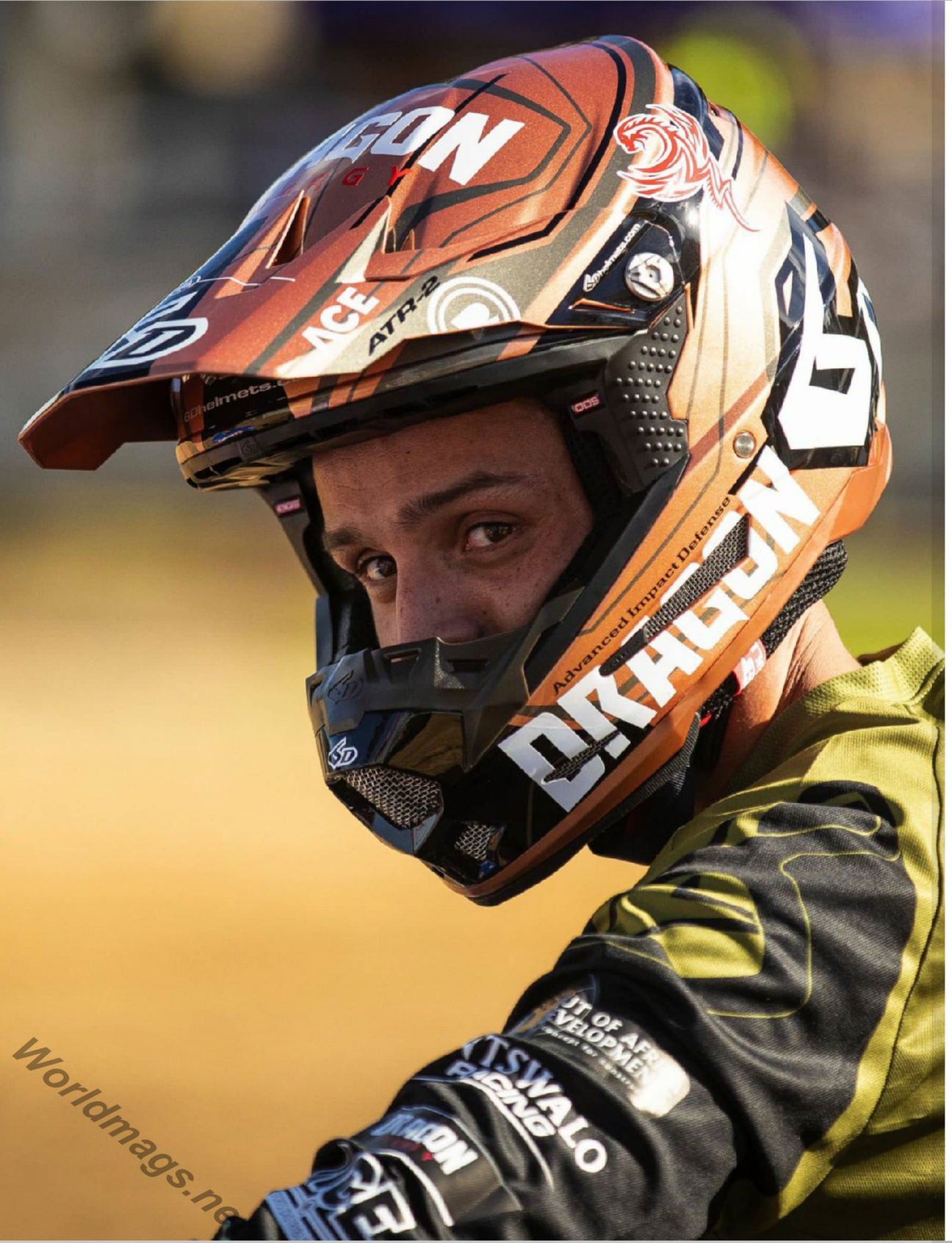

Worldmags.net

ANTHONY RAYNARD

Voel die gejaag

"Wenners hou nooit op nie en die afslaan wen nooit". Dit is woorde wat een van Suid-Afrika se voorste Motocross-ruiters Anthony Raynard uitleef, en die rede waarom hy groot vordering maak in hierdie sport wat deur adrenalien aangevuur word. Die stormloop in motocross is meestal rondom die spronge. Voeg nou spoed en ander adrenalien-junkies en motocross-wedrenne by soos 'n sport tot lewe kom. Anthony gee ons sy persoonlike aandag aan hoe dit in die sport was sedert hy op die ouderdom van 13 begin het.

Fotografie deur **Ruben Louw**

Wat het daartoe gelei dat u motocross begin het?
Ek het op 7-jarige ouderdom van Johannesburg na Kaapstad verhuis. My eerste 3 jaar in Kaapstad was besig om sokker te speel totdat naaste familievriende my aan die motocross voorgestel het. Toe 'n tienjarige vir die eerste keer die motocross-baan besoek, was dit opwindend en tog baie intimiderend en ja, jy het reg geraai, het ek hard geval op my eerste rit! Soos alle kinders val, val ons, staan ons weer op, en probeer weer. Die res is geskiedenis.

Wanneer het u besluit om mededingend te begin wedloop?
Die eerste paar jaar was die sport 'n suiwer stokperdjie totdat ek plaaslik in Kaapstad beter renresultate begin verbeter het. Die volgende stap was om op 13-jarige ouderdom streeks- en nasionale wedrenne te neem.

Wat was u onvergeetlikste oomblik in motocross?
Daar is soveel ongelooflike herinneringe oor die jare, maar twee staan beslis vir my uit. Eerstens is hy gekies as spankaptein om Suid-Afrika te verteenwoordig by die 2011 Junior Wêreldkampioene in België. Tweedens het ek my eerste SA nasionale kampioenskap ooit in 2012 gewen.

U is in 2008 opgejaag om by 'n professionele resiespan aan te sluit, kan u ons meer vertel?
Ek het 'n oproep ontvang van 'n sakeman wat 'n professionele wedloopspan in SA stig. Hy het my resultate deur die jare gevolg en wou hê dat ek deel van die span moes wees. Dit was 'n groot deurbraak vir my en die begin van my jong renbaan.

Motocross is 'n ekstreme sportsoort, en soos ons sê, het elke sportsoort beserings. Is u ernstig beseer en hoe het u die terugslag van 'n besering geestelik hanteer?
Gelukkig was ek een van die gelukkige ruiters wat ligte beserings opgedoen het as ek in ag neem hoe gevaarlik die sport is. Net 'n paar gebreekte bene, insluitend my sleutelbeen, regtervinger en linkerhand. Ek glo daaraan om kopkrap te bly, maak nie saak van die situasie nie, en te alle tye oor die saak te hou.

Fiksheid en voeding is die sleutel tot sukses in enige sportsoort en ekstreme sportsoorte is baie belasting op u liggaam. Kan u ons meer vertel oor u fiksheids- en voedingsstelsel?
Ek oefen 3-4 keer per week op die fiets en 6 keer per week op die fiets, wat gimnasium, hardloop, bergfietsry en joga insluit. Ek leef 'n gesonde, gebalanseerde leefstyl as dit kom by voeding. Ek beperk my nie van voedselgroepe nie, maar lei tot resies; ek sorg dat ek genoeg goeie koolhidrate en proteïene eet om my aangevuur te hou.

Hoe berei u jou geestelik voor vir resedag?
Ek sorg dat al my wedrenadmin 'n dag of twee voor die dag van die wedloop gedoen word, sodat ek 'n rustige, ontspanne dag voor die byeenkoms kan hê. Sorg ook dat u genoeg slaap kry en visualiseer die baan waarteen ek jaag. Soms sal ek wedrenvideo's of gebeure in die verlede kyk om my kop in die spel te kry.

Wie was jou inspirasie?
100% my pa. Hy was my grootste aanhanger deur elke resedag ongeag die resultaat. Ons het die wêreld saam gereis vir wedrenne en ek was gelukkig genoeg om my pa deur die jare heen as my beste vriend en spanlid te hê.

Wat is die moeilikste deel van die motocross?
Nie gekraak nie haha! Op 'n ernstige noot is dit ongetwyfeld die grootste uitdaging om veilig te wees en vry te wees van beserings tydens die resies. Ons druk voortdurend die limiete en een verkeerde berekening kan u 'n seisoen of u lewe kos.

Motocross word beskou as een van die sportsoorte met die meeste adrenalien, waar kom u vertroue vandaan?
Ek het hoë standaarde en 'n sterk werksetiek wat ek glo as u in die moeilike, lang ure sit, die resultate natuurlik kom. Wees positief, hou aan slyp en bou daardie selfvertroue.

Oor die jare van wedrenne het u fantastiese borge gekry, kan u vir ons sê wie hulle is?
Ek is uiters bevoorreg om deur ongelooflike handelsmerke gesteun te word en dit op en van die baan af te verteenwoordig. Vir 2019 is my hoofborge Yamaha South Africa, Tintswalo Racing, Dragon Energy Drink, TW Steel, Ace Sports Distribution, Alpinestars, Puma en Pirelli.

Borgskappe moet 'n wen-wen-verhouding wees. Wat voel u as 'n geborgde atleet is u verpligtinge teenoor u borge?
Om 'n ware handelsmerkambassadeur te wees en die handelsmerk in die >>

beste agting op en van die baan. Om lojaal, dankbaar en trots op die vennootskap te wees.

Behalwe vir motorfietsry, aan watter ander sportsoorte of stokperdjies is jy betrokke?
As u in Kaapstad woon, gee u soveel verskeidenheid vir nuwe sportsoorte. Ek hou baie van hardloop en neem gedurende die jaar aan 'n paar geleenthede deel. Stap en staproetes is groot gunstelinge om hierdie pragtige stad te verken!

Het u 'n buiteseisoen van wedrenne en wat doen u gedurende die tyd?
Ons seisoen duur van Februarie tot Oktober, wat my drie maande buite-seisoen gee. Gedurende hierdie tyd neem ek ongeveer 2-3 weke van die fiets af en begin dan weer voorberei vir die volgende seisoen. Ek geniet ook die feestyd om saam met vriende en familie in Kaapstad of in die buiteland te wees.

As u enige plek op die baan op enige baan sou kon jaag, waar sou dit dan wees?
Ek het onlangs teruggekeer van 'n reis na die VSA en kon ry op my droombaan Glen Helen Raceway. Ek sal baie graag in die nabye toekoms op hierdie baan wil meeding. ■

Lyubov PYLYPONYUK

Fotografie deur **LUIS GOMEZ @UNIVERSE137STUDIOS**

Worldmags.net

My naam is Lyubov Pylyponyuk. Ek studeer en studeer aan die Mediese Akademie met hoofvak in Fisioterapie met 'n tweede meestersgraad aan die National Technical of Oil and Gas met hoofvak in Rekeningkunde en Ouditkunde.
Tydens my voor- en nagraadse graad het ek in die Oekraïne begin modellering, toneelspel en dans.

Uiteindelik het ek na New York, Verenigde State, geëmigreer en my opleiding voortgesit. Ek was betrokke by baie modelleringsagentskappe en het by die UK Drama Theatre in New York aangesluit. Ek het ook meegeding in 'Dance with Me USA' en was die wenner van baie amateur-danslokale.

Ek studeer graag toneelspel, modellering en dans. Maar wat ek die meeste in my lewe geniet, is om op te tree. Om op te tree gee my 'n gevoel van 'n doel en 'n manier om verskillende kante van myself uit te druk en meer oor my te ontdek. Ek kan ondenkbare risiko's neem, om met swaarde te veg, eerlik te wees oor alles en nog wat, om die goeie geveg te beveg as dit soveel makliker sou wees om te gaan lê en ophou. Ek kry moed uit my werk.

Ek ontvang graag uitdagende take en hanteer dit. Ek is 'n baie entoesiastiese persoon, ek dink dit is 'n sterk punt van my. My vriende sê dat ek 'n baie snaakse en 'n interessante meisie met 'n goeie sin vir humor is. Sodra ek nuwe mense ontmoet wat gelukkig is om my te ontmoet, voel ek buitengewoon gemaklik met hulle. Ek glo dat vriendskap een van die belangrikste waardes in die mens se lewe is. Ons ruil nuwe idees uit, vind baie interessante dinge oor mekaar en ervaar nuwe dinge. Ek waardeer vriendskap en mense wat my omring.

Om nuwe mense te ontmoet wat my pogings ondersteun om my vaardighede te laat groei en ontwikkel, nie net in vakke nie, maar ook in my stokperdjies, gee my baie energie.

Ek is ook verlief op fotografie, so die ding waarvoor ek so graag hou, het nog aangenamer geword. Ek het besluit om pragtige foto's van myself te neem of om die professionele fotosessies met Fotograaf te maak.

Wat my betref, gaan sexy vrou baie minder oor lang, donker en aantreklike hare met 'n vol hare. Dit het baie meer geword oor vertroue, humor, toegeneentheid, vriendelikheid, lojaliteit en intellek. Maak nie saak watter vorm van jou liggaam jy is nie. Die vrou is sexy as sy selfversekerd is!

Die doel waarna ek tans streef, is om hierdie wêreld 'n beter plek te maak om in te woon deur die veranderinge by myself te begin. Natuurlik het ek ook slegte ervarings in my lewe gehad, maar dit is presies wat my gemaak het soos ek nou is: dankbaar, vol liefde, met 'n begeerte om my droom te verwesenlik, omdat dit my sal help om in die toekoms 'n suksesvolle persoon te word en het 'n hoë lewensgehalte. Ek glo dat dit dag vir dag manifesteer en ek voel nog meer verantwoordelik vir wat ek doen en waarheen ek gaan.
Kyk binne, die geheim is binne-in jou

Worldmags.net

2166016

REBEL EROTICA

Nadat hy die kuns verbaas het wêreld met haar meteoriese opstaan, Helen Beard is om ons uit te daag diepste aannames oor watter seksualiteit moet lyk

DEUR **HOLLY BLACK**

Helen Baard is lief vir seks.

"Seks is 'n fundamentele faktor; dit is iets waarby almal kan klaarkom, 'sê sy, omring deur haar werk - 'n geverfde orgie van geel fallusse, pienk labia en pers borste. Die skilderye van Beard, wat in haar ateljee aan die semi-industriële buitewyke van Brighton, Engeland, vertoon word, sweef tussen die wêreld van abstraksie en konfigurasie. Dit kan 'n minuut neem om die grootskaalse krommes, voue en openings te identifiseer, veral in 'n wêreld waar mense gewoond raak aan die vertering van visuele kultuur op klein skerms. Maar spandeer genoeg tyd met Beard se werk - by een van haar seldsame Londense uitstallings of op Instagram (@helenbeardart) - en u sal 'n uitbeelding van seks vind wat, anders as die gesanitiseerde en chauvinistiese omhelsings wat so algemeen voorkom in tradisionele figuurlike kuns, op 'n gelyke verdeling van plesier.

'Ek hou van die krag wat dit aan die vroulike vorm gee,' sê die 47-jarige kunstenaar oor haar benadering. 'Dit skuil nie agter iets nie. As u dit so groot sien, kan u nie vermy dat dit 'n vagina is nie. '

• • •

Baard het pornografie as bronmateriaal begin gebruik, lank voordat dit alomteenwoordig geword het.

'Ek is ná die ontploffing kleure saam wat sal resoneer en wrywing veroorsaak, soos die gevoelens jy kom uit seks self.'

'Ek het vroeër tydskrifte op die plank gekoop,' sê sy. 'Ek sou Europa reis om meer hardcore te kry. Maar toe kom die internet. 'Die opbou van 'n versameling pornografie het dus noodsaaklik geword -' jy kan nie net jou vriende vra om foto's van hulle te stuur nie ', maar sy het altyd gesorg dat seksuele beelde gedefinieer word deur onrealistiese uitbeeldings. van die vroulike liggaam. 'So dikwels is dit skraal vrouens en muskiete mans,' sê sy. 'Ek wil 'n afgeronde wêreldbeskouing hê, met baie verskillende mense daarin.'

Die impuls is baie duidelik in The Song of Self, 'n nuwe werk wat uitsluitlik vir PLAYBOY geskep is. Hier is vroulike bevestiging voor- en middelpunt. 'N Groen band dui op voue van die maagvleis, terwyl die borste van die figuur realisties hangend lyk. 'Sy is natuurlik, slordig en aangenaam,' verduidelik Beard. 'Dit gaan oor liggaamspositiwiteit. Vroue het seksuele behoeftes en kan plesier kry wat nie van penetrerende seks hoef te kom nie. Dikwels gaan dit veral in pornografie oor mans se bevrediging. '

Dit is die antitese van die lugborselde, onbereikbare liggame wat steeds die media oorheers - en wat weliswaar op tallose bladsye van hierdie tydskrif verskyn het. Ja, dit sal sorgeloos wees om nie die bydrae van PLAYBOY tot die skewe manlike blik op plesier te erken nie, en Beard bespreek graag die spanning wat uit hierdie samewerking kan ontstaan.

'Ek was 'n bietjie bekommerd toe ek die eerste keer oproep, want ek is 'n feminis. Ek het nie geweet of dit die regte standpunt is om te kom nie, "sê sy. 'Ek het baie menings bymekaargemaak en uiteindelik vasgestel dat dit wonderlik is dat PLAYBOY vroulike skrywers en kunstenaars uitreik. Dit sal dwaas wees om nee te sê as vrouens uiteindelik sê. As u die opinie wil verander, moet u dit doen binne 'n verskeidenheid verskillende gehore. "

• • •

Die skep van konfronterende en wyd bekykte werk was nie altyd die doel van Beard nie. Die kunstenaar wat in Birmingham gebore is, het jare lank eksplisiete beelde geskilder van mense wat mekaar as sidebar aangenaam maak vir haar dagtaak as stilis en kunsregisseur in die filmbedryf. Die idee dat iemand anders as haar naaste vriende of familie haar werk sou sien, was ondeurgrondelik - totdat Damien Hirst saamgekom het.

In 2016, toe treinspore met Londen-pendeltreine tot stilstand gekom het, is Beard se man, wat as Hirst se kreatiewe direkteur gewerk het, gedwing om winkel in die ateljee van sy vrou op te stel. Tydens 'n Snapchat-uitruil met sy baas oor Halloween-voorbereidings, stuur hy 'n foto van sy kostuum. Hirst was verheug oor die Technicolor-doeke op die agtergrond.

Die berugte Jong Britse kunstenaar en entrepreneur moes Beard's Blue Valentine hê, 'n oënskynlik abstrakte stuk wat 'n fallus wat deur 'n opening binnedring, kamoefleer. Hiervandaan druk Hirst Baard om 'n reeks groter skilderye te vervaardig wat in sy Newport Street Gallery in Suid-Londen vertoon moet word as deel van die 2018 True Colors-groepuitstalling. Dit was te verstane dat dit 'n bietjie afskuwelik was.

'Ek het die aand voor die opening 'n bietjie geswaai. Ek het Damien per e-pos gestuur en gesê: 'Ek weet nie of ek wil hê dat iemand hierdie skilderye ooit sal sien nie. Ek wil net in Brighton bly en hulle alleen op my eie verf! 'Maar hy het gesê:' Moenie bekommerd wees nie, almal sal van hulle hou. "'

Hirst se voorspelling was waar. Sedert die uitstalling van die uitstalling is Beard oorval met versoeke vir haar werk, waaronder verskeie opdragte van Philip Niarchos, een van die wêreld se invloedrykste versamelaars. Die skielike toename in die vraag het stres geskep, maar Beard beskou dit as 'n geleentheid om aan te hou skyn op onderverteenwoordigde liggame. Alhoewel sy haar kunsloopbaan begin het met die skilder van heteroseksuele paartjies, geïnformeer deur haar eie ervarings, het Beard haar perspektief uitgebrei tot 'n vreemde intimiteit, geïnspireer deur die seksuele vloeibaarheid wat deur jonger geslagte, insluitend haar tienerkinders en hul vriende, omhels is.

'Ek hou van die wêreld gaan so,' sê sy. 'Ek diversifiseer om allerhande seks in te sluit. Dit is baie belangrik om alles uit te beeld. "

• • •

Die lewendige en inklusiewe seksualiteit van Beard se stukke word weerspieël in die intuïtiewe speelsheid van haar proses. Alhoewel haar doeke vol soliede kleurvlakke is, voeg die borselwerk, maar tog styf, 'n tekstuur by wat die rimpelings van die liggaam naboots. Oorspronklik is sy verlei deur die plat afwerking van akrielverf - deels danksy haar helde Michael Craig-Martin en Patrick Caulfield - maar sy slaan haar vingers met olies. 'Dit voel wel baie meer intiem,' sê sy, 'want dit is soos die vingers op die vel streel.'

Gedurende haar 15-jarige loopbaan in film, neem Beard aan hoe filmskrywers hul foto's opneem. Intuïsie, in teenstelling met kleurteorie, het haar paletkeuse begin begelei.

'Ek het die teorie gelees, maar ek probeer om nie daardeur gedikteer te word nie,' sê sy. 'Ek is ná die ontploffing, so ek het kleure aanmekaar gesit wat sal weerklink en wrywing kan veroorsaak, soos die gevoelens wat jy oor seks self kry.'

Die kunstenaar wil ook daarop wys dat sy wel verwys

Worldmags.net

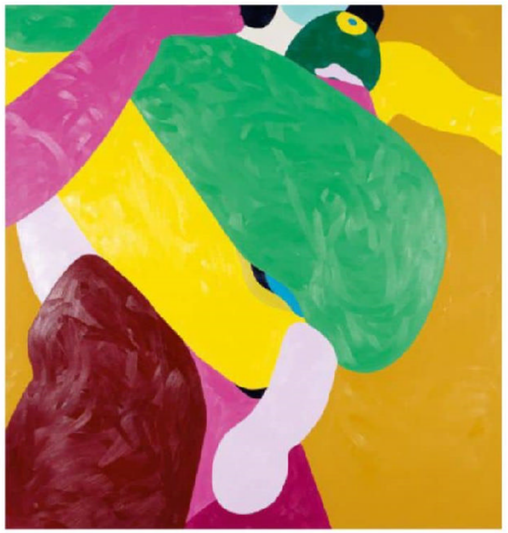

Kloksgewys van links bo: *Wat vroue wil hê; Side Saddle; Isolasie tydelik verban; The Big Dipper.*

Regs: *kan ons die mensdom ervaar?*
As dit nie die blom geken het nie?
Oorkantste bladsy, van bo:
Elke perskepruim; Cyssan.

bronmateriaal, word haar vorms versier en herbeminag. Sy ruil bekende, voyeuristiese filmtipes om vir meer intieme dinge wat die kyker dwing om 'n seksuele speler te wees. Soms kom idees uit onwaarskynlike plekke: Onlangse wetenskaplike ontdekkings rakende die grootte en vorm van die klitoris het 'n groep skilderye geïnspireer wat herinner aan Henri Matisse se "uitknipsels." Haar 2017-stuk Beastie Boy, met 'n fallus versier in wat lyk soos sebra. druk, is 'n werk van opvallende serendipiteit: 'Ek werk al jare aan hierdie skildery, maar iets het ontbreek,' sê sy. 'Op 'n stadium het ek na die radio geluister en hulle het aangekondig dat Adam Yauch van die Beastie Boys dood is. Ek is absoluut lief vir hulle en ek was so hartseer, so ek het skielik gedink: Hy is 'n beastie-seun! Ek gaan hom 'n sebra haan gee! Dit was my goddelike inspirasie. "

Sy noem verder dat die jare lange proses agter Beastie Boy niks vergelyk met die dekades lange swangerskap van 'n stuk wat sy as tiener in Londen bedink het nie. Sy is geskuif om ongeveer 3.000 dildo's van 'n Chinese vervaardiger aan te skaf nadat sy seksspeelgoed in die West End gesien het. 'Ek het net gedink hulle is so spykeragtig,' verduidelik sy. 'Ek wou 'n spykersbedding maak, maar ek het nooit daarin geslaag om dit te doen nie. Ek het dit op my hok gestoor, wetende dat ek uiteindelik 'n beeld uit hulle sou maak. En nou gebeur dit uiteindelik. "

• • •

Helen Baard is 'n kunswêreld-kurwebal. Sy is nooit in gevaar om haar werk te konseptualiseer nie (verduistering is 'n erge kenteken vir baie opkomende kunstenaars), sy het geen galleryvoorstelling nie, en miskien is dit die belangrikste ding dat sy erkenning verwerf het na 'n onderbreking van die werk om 'n gesin te stig.

Baard lyk nog effens stomgeslaan deur haar sukses. 'Dit is nie wat vroue verwag nie, want hulle dink altyd hul loopbaan sal dalk op die agterste brander moet gaan as hulle kinders het.'

Die reuse-verskille ten opsigte van erkenning, kritieke sukses en verkoopprye (vroue haal steeds 'n fraksie van die syfers wat manlike kunstenaars op die veiling behaal het) beteken dat die oorwinning van Beard die uitsondering is en nie die reël nie. Die werklikheid bly steeds dat vroulike kunstenaars nog steeds buite verhoudinge uitdagings ondervind as hulle besluit om kinders te hê - veral as hulle kies of dit nodig het om tyd weg te neem van hul praktyk. Baard onthou uitgawes

jare wat nadink oor hoe sy 'n wêreld sou betree wat so gefixeer is by die volgende jong en nuwerwetse skepper. 'Ek het gevoel dat hulle werk sou doen wat dieselfde is as myne, maar die verskil was dat niemand my ooit sou sien nie,' sê sy. 'Dit kon maklik so gebly het. Vroue moet oor hierdie ervarings praat, maar dit is so moeilik om terug te kom. Te gereeld word hierdie stemme nie gehoor nie. "

Dit is tot die voordeel van die kunswêreld dat Beard, soos die groot, briljante liggame in haar skilderye, nie agter iets wegkruip nie. ■

Worldmags.net

JESSICA OYER

Fotografie deur **JESTON BRANDON @PERFECTLYFLAWLESSPHOTO)**
HMUA **@NICHELLEMUA / UNDERCOVER GLAMOUR**
Model **@JESSICA_OYER**

Worldmags.net

Vertel ons iets verrassends van jou?
Ek werk eintlik in die konstruksiebedryf met gips en ander binnenshuise opknapping. Ek begin binnekort my eie konstruksiemaatskappy.

Was u opgewonde om vir Playboy te skiet?
Ek is baie opgewonde om vir Playboy, wat so 'n ikoniese tydskrif is, te skiet en te kan sê: "Ek het dit gedoen!" Ek is trots op myself en my liggaam / seksualiteit as vrou.

Wat inspireer jou?
Mense wat te kampe het met enige vorm van uitdagings of gestremdhede wat hulle kan oorwin en trots op hulself kan voel. Ek gebruik hul voorbeelde om my in die lewe te druk en te inspireer.

Waarom het u gekies om 'n loopbaan in modellering te volg?
Ek is eintlik wat u 80% van die tyd 'n 'tomboy' sou noem, maar ek hou daarvan om 'prettied-up' te word vir fotosessies. Ek is mal daaroor om my vroulikheid te wys. Maak grimering aan. pragtige klere, saam met fantastiese fotograwe werk, nuwe liggings ervaar en hoop om erkenning te kry.

Na wie kyk jy in die modelleringsbedryf?
Ek hou van pin-up modellering, so ek bewonder modelle soos Bettie Paige, Marilyn Monroe en Rita Hayworth om 'n paar te noem.

Wat is van u stokperdjies?
Ek speel rol derby vir 3 spanne dwarsdeur die jaar, ek hou ook van pole dans. Dit laat my sexy voel en is 'n goeie oefening.

Noem drie dinge op u emmerlys.
1. Wees Playmate Cover Model van die jaar. 2. Reis na ongelooflike lande. 3. Bestuur 'n suksesvolle onderneming.

Prikkels.
1. 'n Vertroue man met 'n groot glimlag. 2. As my motordeur vir my oopgemaak word. 3. Het my kos bestel by die restaurant by my afspraak. 4. As 'n man my komplimenteer.

Dinge wat my afsit.
1. Jaloesie 2. Mense spog oor hulself. 3. Mense praat sleg oor ander.

Beskryf u perfekte datum vir ons.
Die perfekte datum vir my is wanneer my afspraak 'n lekker restaurant kies en vir ons altwee bestel. Neem my dan na 'n komedieklub of om na musiek te luister. Gevolg deur 'n bietjie wyn en miskien 'n romantiese stap. Dan sit die kerslig aan die einde van die aand. Die res is R !!

Watter wêreldhoofstad wil u die meeste besoek en waarom?
Rome in Italië. Vanweë die pragtige monumente, die wonderlike historiese besienswaardighede en die heerlike kos.

Wat is jou mantra?
Wees sterk as u swak is. Wees dapper as jy bang is. Wees nederig as jy wen. Wees elke dag 'n slegte ass !!

worldmags.net

GIS

WINSLIKE GESOEK NA SALF ... EN VERHALING VERWERP

ILLUSTRASIE DEUR **JOSEPHINE RAIS**

FIKSIE DEUR **LISA TADDEO**

Jammer dat ek jou op 'n Saterdag pla, het Mia gesê. Haar roosgoudtelefoon was op die bed en luidsprekertelefoon is gekies. Sy was aanstootlik hoog en haar stem klink gesmeer. Sy beeld Dr Ruspin aan die ander kant, sag en grys, in 'n skouspelagtige kombuis. Kikkererwten alfredo.

Sy wag vir hom om te sê: Dit is in orde, maar daar was net stilte.

Dit is net voornatuurlik jeukend. Soos die jeukerigste dit nog ooit was.

Is daar ontslag?

Nope!

Enige pyn met urinering?

Nee, dit is beslis nie 'n UTI nie. Ek het Diflucan net nodig. Fluconazole. Alhoewel ek die generiese generaal al voorheen geneem het en dit nog nie heeltemal gewerk het nie, so.

Ek stuur 'n voorskrif oor, maar as dit nie beter word nie, moet u Maandag kantoor toe kom.

Goed, maar ek wil net hê jy moet weet dat ek positief is dat dit gis is.

Watter apteek gebruik jy?

CVS. Um. Fuck. Jammer. Dit is dalk nie oop nie. Kan u my 'n sekonde gee terwyl ek 'n 24-uur-plek naby my vind?

Ruspin het niks gesê nie. Mia gryp haar skootrekenaar. Sy het 24-uur CVS naby my ingetik. Die internet was stadig. Fuck. Sy haal 'n treffer uit haar piepklein houtverdamper. Hou dit binne.

Mia?

Ja?

Waarom SMS jy dit nie net as jy dit het nie?

O, oukei. Dit is u teks? Ek bedoel, dit is jou sel?

Ja, sê dr. Ruspin. Hy klink kwaad en verveeld. Miskien het 'n vrou met 'n gebore baba geswik van sauvignon blanc. Mia wou hê hy moet weet dat sy nie net nog 'n verloorder is nie. Sy wou hê dat hy moes weet dat sy van witwyn weet. Sy was lief vir Riesling en Sancerre. Sy het baie geweet.

Okay!

Goed, dankie. Totsiens.

Bye!

• • •

Die sativa was harig en Ouma Smith groen. Dit het in die lente na reënplas in Londen geruik. En die sweet van 'n koninklike man.

Ek is so hoog, trek Mia aan. Sy reik haar hande tussen haar bene en rasper haar v met haar naels. Sy het gehoop die pot sal die jeuk verdof, maar as dit iets is, kan hy dit net versier.

Die naaste CVS van 24 uur blyk in Queens te wees. Hoe was dit moontlik?

Dank die Here dat sy 'n motor gehad het. Kate se motor. Dit was 'n akwamaryn Chevy Cavalier. Die lelikste motor ter wêreld.

Sy het dr. Ruspin die telefoonnommer van die apteek en haar DOB SMS.

Ses minute later gons die telefoon.

Gedoen. My plesier.

Heilige kak, het Mia hardop gesê. Waarom was MY in alle doppe? Dr. Ruspin was meestal kaal. Hy was bleek en voëlagtig en sy verbeel haar dat hom sou neuk soos 'n stuk brood op 'n pier as 'n seemeeu sy salmbek oor jou oppervlak stoot. Maar hy het die mag gehad om 'n gisinfeksie te genees. Dit was die beste wat enige man in jare vir haar sou gedoen het. Dekades.

Sy skryf niks terug nie, want sy het geweet om stil te wees is kragtiger. Sy het 'n reuse-treffer geneem en dit so lank vasgehou dat sy kon sien hoe die rook aan haar longe 'n helder oerwoudgroen kleur.

Mia dink hoe vreemd dit is dat almal onkruid aanbid. Pappas, bankiers, sjefs, politici, ryk en arm idiote. Hou van hoog word. Maar Mia wonder of iemand selfs kan saamstem oor hoe om op dagga te wees. Sommige mense het bevrore veggie-hamburgers, vrugtedraaiers en truffelsout-springmielies ingeasem. Ander mense het slaperig geword. Ander het gesels. Sommige mense het geil en sexy gevoel. Mia het die mense die minste verstaan. Sy het vreeslik onaantreklik gevoel toe sy hoog was. Sy voel soos 'n slak wat na binne krul en homself opeet.

Fok! Die jeuk. Dit was die slegste wat sy nog ooit beleef het. In haar badkamer skakel sy die stort na die warmste omgewing. Sy trek net haar sweetbroek uit en skuif haar kruis sodat dit onder direkte aanranding was. Die water voel wreed. Terg. Nie warm genoeg nie. Sy het ure lank gefantaseer oor die vind van 'n hawelose man op straat en laat hom 'n growwe Brillo-kussing om sy penis toedraai en haar dan neuk totdat die pyn jeuk. Pyn en vrees vir alles wat hy haar gegee het. Sy wonder of die haweloses selfs seksueel oordraagbare siektes opgedoen het. Waar sal hulle die tyd vind? Toe onthou sy dat almal altyd die tyd vir seks vind.

Die infeksie kon slegs van een van twee plekke af gekom het. Venesië of Hoboken. Verlede week het sy in 'n luglose, maar pragtige woonstel naby die Piazza San Marco, reg bo die Officina Profumo-Farmaceutica di Santa Maria Novella, gebly. Dit was die naasbeste en derde slegste week van haar lewe. Sy het 'n man ontmoet.

Aan die begin van die week het Mia een lila-aand in Harry's Bar ingestap. Sy bestel 'n karaf rooiwyn. Dit was baksteenkleurig en ashig. Sy bestel die carpaccio. Sy het 'n paar dun, langbroeke en 'n sy-kis gedra. Dit was Julie en sy was oraloor bruin. Haar haat vir die wêreld en almal daarin was op die laagste vlak wat dit in dekades was. Sy gaan sit onder 'n dik venster en maak asof sy La Repubblica lees. 'N Kelner het 'n glas ramekin olywe gebring wat droog maar eksoties was. Die water was yskoud. Daar was 'n paar sakemanne met martini's wat met hul telefone besig was. Almal van hulle het mansjetknope. Haar carpaccio het te vinnig aangekom, onder 'n rooster van Dijon. Die deur het geknarsel en 'n blondine van 40-iets met 'n duidelike plastiekjas het binnegekom, alleen by die kroeg gaan sit en die vlindervleis bestel.

Toe die eerste note van die wyn haar bloedstroom tref, voel Mia dat die probleme van die afgelope jaar verdamp het. In Italië het alles wat haar bekommerd was, onderhuids gelyk. In Italië was daar nie metastaties nie. Mense lees die koerant. Hulle het gesien hoe aandele styg en daal soos in die 1980's. Elke keer as 'n vreemde man in 'n koffiewinkel instap, maak Mia hom nie bang dat hy 'n geweer het nie.

Sy eet die carpaccio baie stadig, en geniet elke glibberige hap. Die deur knik weer. 'N Man verskyn in die deuropening. 'N Regte een. Laat 30s, vroeë 40s. Snuit van 'n wolf, gewasde doek baadjie, Mets pet. Hy sit aan die tafel reg oorkant haar. Hy gaan sit sodat hy haar in die gesig staar. Die blondine by die kroeg het haar bene oopgetrek en haar bene teruggetrek en haar plastiekbaadjie uitgehaal. Binne die restaurant het die lug verander. Mia voel die vleeslike gesuis in haar are. Dit was so lank.

Dit het gebeur soos alle goeie dinge doen. Soos 'n argitek dit ontwerp het en Mia geen beheer het nie.

Die blondine het twee gin-martini's gedrink en op die vloer uitgegaan. Die man in die pet - David - was op 'n oomblik op die grond. Hy tel die gesneuwelde liggaam op en spat Mia se glas water op die blondine se gesig. Sy het dadelik gekom. Het soos 'n vis in Dawid se arms gelewe. Haar vel was soos kreukel. Van voor af lyk sy soos iemand wat uit desperaatheid tot vreeslike dinge toegestem het. Sy het 'n Poolse aksent, maar het goed Engels gepraat. Volgens haar was sy saam met 'n man in die stad, en die man is ontbied. Die manier waarop David haar hanteer het, het haar verleentheid verlig, en Mia het onder haar bene laat sak.

Na 'n besoek aan die badkamer het die blondine vertrek en gesê die man sal haar in hul hotel ontmoet. Harry's Bar het haar nie vir haar drankies aangekla nie en die kelner het haar vlinder kalfsvleis na David gebring en David het Mia gevra om by hom aan te sluit. Hulle het 'n paar happies gedeel voordat hulle mekaar se name geken het.

Ek hou nie van kalfsvleis nie, maar dit is ongelooflik, het Mia gesê.

As gevolg daarvan dat hulle in hokke aangehou word?

Nee, het Mia gesê.

David glimlag.

Is dit die eerste keer in Venesië? sy het gese.

Dit is veronderstel om my vraag te wees.

Ek weet, ek het dit met opset gesteel, want ek het geen goeie goed gehad nie.

DAAR IS MENS WAT U GEE YEAST INFEKSIES, SY DINK EN MANS WAT NIE DOEN NIE.

Worldmags.net

Nee, dit is nie my eerste keer in Venesië nie, het David gesê. Die stemtoon van sy stem was egoïsties en teenwoordig. Mia voel soos 'n roofdier wat wou doodgaan. Dit wou juis deur die regte roofdier gejag word.

Hy was 'n Nike-bestuurder. Hy het honderde duisende vliegtuie kilometers gereis. Hy het in die Hotel Flora gebly. Hulle het elke dag 'n kindertee bedien en Mia moes geweet het toe hy dit noem dat dit 'n rede is waarom hy dit gedoen het.

Hou jy van adverteer? vra hy. Hulle het oorgegaan na bellini's. Hy het 'n rondte bestel sonder om haar te vra of sy een wil hê. Hy dra 'n Patek Philippe wat blink.

As u bedoel, haat ek myself, dan nee. Ek haat myself nie. Maar ek wil graag draaiboeke skryf.

Toe David lag, voel Mia hoe haar hele stam van die sitplek af opkom. Sy ruik kersies in die lug. Die kroeg gevul met Beethoven. Toe Tom Petty. Mia dink aan Kate, vir die eerste keer in maande, met dankbaarheid en nie met woede nie. Dit is die jaar, besluit sy, dat sy een linnetop sou hê. 'N Paar swaaiende broek. Een pragtige swart sy-romper. Een paar leersandale. Een belangrike room onder die oog. En absoluut niks anders nie.

Wil u 'n draai maak deur die strate van Venesië? vra hy een keer dat sy die laaste byt van die kalfsvleis geneem het. Hy het sy kliënte-ete gekanselleer en haar fotosessie het eers die volgende oggend begin. Hulle het bykans ses uur geloop en op 'n paar plekkies langs die pad gestop vir wyn en prosciutto en stracchino. Hy het vir alles betaal. Elke plek het dieselfde gelyk, oop deure, sweet kelners. Vir die res van haar lewe sou Mia hangspiere van provolone vereenselwig met wellus, obsessie, geluk. Hulle het liefde in haar kamer gemaak. Hulle het geen beskerming gebruik nie en sy sou alles wat hy vir haar gegee het, geneem het.

Hulle het mekaar nog vyf keer gesien. Dit alles loop voor daar fok en daarna loop. Koffie word wyn. Dronk loop deur die strate. Kerkklokke. Die kalkstink van afval, die warm son, die gekleurde koue van die kanaal. In Kirikù het sy vir haar 'n kamoefleerrok gekoop. Ek het nog nooit 'n sexy vrou gesien nie, fluister hy in haar oor terwyl sy die Amex-verkoopsman oorhandig. Sy dra die rok buite met haar cowboy-stewels. Dit was hul laaste dag saam. Hy het die oggend huis toe gevlieg. Tuis was ook New York vir hom. Hy het nooit gesê dat hy getroud is nie, maar hy het ook nooit die ring afgehaal nie. Dit was goud en die perfekte dikte, en toe hulle naai, kyk Mia hoe dit beweeg en blink, en dink daar is iets buitengewoon suiwer om dit nie te verwyder nie.

• • •

Mia is hoër as ooit tevore na Queens gery. Sy het weggeloop soos 'n misdadiger. Sy het 'n Thaise restaurant en 'n E-Z DIVORCE en 'n Tasti D-Lite en 'n Crocs-winkel verbygesteek en elke ding het haar aan David laat dink. Dit was nege uur op 'n Saterdag. Sy kan nie sien dat hy een van sy kinders insteek nie, maar sy kan sien hoe hy op sy vrou neerdaal of 'n historiese fiksie lees.

Op die CVS betaal sy $ 5 vir haar pil. Dr Ruspin het geen hervullings verskaf nie. Haar motor is geparkeer, baie voet van die randsteen af, maar in plaas daarvan om terug te gaan, gly sy in 'n duikbalk, die soort wat soggens oopgaan. Sy het 'n mimosa bestel wat naby 'n bellini was.

Ek het net kak sjampanje, het die vroulike kroegman gesê. Is dit reg? Verdi.

Natuurlik, het Mia gesê.

Okay. Ek het ook geen fluitjies nie.

Dit is goed.

Die kroegman het die mimosa in 'n pintglas bedien met 'n kabouter. Mia sny haar vingernael deur die foelie-omslag en verwyder die Diflucan. Sy plaas dit op haar tong en spoel dit af met 'n helder sluk mimosa. Die lemoensap het soet en vars geproe. Vergeet dat sy in die openbaar was, het sy haarself gewelddadig gekrap.

Daar is mans wat vir jou gisinfeksies gee, dink sy, en mans wat dit nie doen nie. Toe sy vier nagte gelede van Venesië huis toe kom, het sy David per e-pos gestuur. Ons is weer in dieselfde stad, het sy geskryf. Hy het nie teruggeskryf nie. Die volgende dag of die een daarna het hy nie teruggeskryf nie. Mia het dus gisteraand haar hommel oopgemaak en sewe heenkome verruil met 'n prokureur wat drie jaar jonger was. Sy ligging sê NY, NY, maar hy het in Hoboken gebly en dit was waar sy hom ontmoet het, by een van die twee verdiepings in die straat in Washington. Sy het hom nie daar ontmoet nie omdat dit vir hom maklik was, maar omdat sy van Manhattan wou weg wees. Sy naam was Brent. Hy het 'n stywe hemp van H&M en die goedkoopste Apple Watch gedra.

Soms het Mia vergeet dat sy, toe sy 15 was, deur haar onderwyser in sosiale studies verkrag is. Statutêre verkragting. Die onderwyser, mnr. Hebrides — Jack — is 15 jaar tronk toe gestuur. Hy is 'n paar maande terug vrygelaat. Sy vrylating het die voorblad van die Pos gemaak.

Jack het oud gelyk soos fok, so skraal. Sy was nie gewalg of geïntrigeerd nie. Sy wonder hoe hy geld sou verdien en waar hy sou woon, maar dit gaan daaroor. Sy was nie bang of iets nie. Dit was haar ouers wat hom weggesit het en albei was dood.

Maar toe sy saam met Brent was, voel sy ronde soos die meisie wat haar geskiedenisonderwyser sou neuk. Sy voel soos 'n geglasuurde donut. Brent was die soort man wat die Pos op h is w alk van sy woonstel in Hoboken na sy Hoboken-prokureursfirma gelees het, waar hy sy goedkoop pak in 'n kamer met goedkoop pakke gedra het. Nadat Mia drie vodka-veenbessies na Brent se twee martini's en twee Heinekens gedrink het, het sy gesê: Weet jy die Creeper Teacher? Wie is pas uit die tronk vrygelaat?

Ja, het Brent gesê. Hy het gebuk en geglimlag.

Dit was ek. Ek was die meisie.

Mia weet nie hoekom sy dit gedoen het nie. Die oomblik toe dit uit haar mond is, voel sy soos iets aan die onderkant van 'n boot.

O fok. Glad nie.

Ja, het sy gesê.

Hy glimlag breed. Sy tande was burgeroorlogtande. Sy tandvleis was ligpienk. Hy het haar hand in syne geneem en sy het gedink hy gaan haar soen.

So julle is almal kinky en kak, het hy gesê. Hy bring haar palm na sy goedkoop grys broek en plaas dit oor sy piel. Dit was klein en hard soos 'n watergeweer in dollar.

Mia voel pure haat wat uit haar porieë en uit haar kopvel borrel. Terug in sy bleekmiddel ruik hy haar doggy-styl, met haar skraal jeans met haar enkels. Sy verbeel haar haarself as 'n babakalf, word in 'n klein ruimte gestamp, en sy dink aan David. Die aand toe hulle drieuur die oggend haar kamer verlaat om 'n gewrig deur die kanale te deel, gaan hulle verby 'n bakker wat croissante maak en hy gee hulle 'n bloedoranje croissant. Dit was warm en frisser as enigiets wat sy in haar lewe gehad het. Die smaak van bloedoranje was nie soseer smaak nie, maar 'n geur. 'N Wolk van 'n idee. Hulle het dit gedeel en uitstekende onkruid wat hy saam met hom op die vliegtuig gebring het, gesoen en gerook, want hy was 'n kampioen.

Brent het 'n geribde Durex gebruik. Sy klein penis voel beskuldigend binne-in haar. Hy het gesê, ja! met elke pomp. Elkeen is vol van sy selfhaat en misogie. Op 'n sekere punt trek hy uit en begin haar vinger. Dit was asof hy haar op 'n ander manier wou seermaak. Sy het begin kramp en is bekommerd dat hy haar IUD uit die rigting sou trek.

Nou, besef sy, was dit sy vinger wat dit gedoen het. Sy naels, en wat ook al onder hulle woon.

Sy wens dat sy vir Kate kon sê. Dit was al wat sy wou hê. Om in Kate se juweeldoos op Elizabeth te sit met die boekrakke en die Persiese tapyt en die Riesling op die patio. Hul voorlaaste gesprek was die laaste keer dat Mia ooit in Kate se woonstel sou wees. Sy het toe nie geweet dat dit die laaste keer gaan wees nie. Sy sou foto's geneem het of die Rodin crema uit die pragtige blou badkamer gesteel het.

Sy het op haar foon kontak gemaak en na Kate se naam en nommer afgegaan. Toe sy daarna kyk, het sy haar mimosa neergeslaan en die glas soos 'n psigopaat op die kroeg geslaan. Sy het 'n kamikaze-opname bestel omdat dit die enigste was wat sy altyd kon onthou. Behalwe tequila. Sy voel die skoot en die mimosa meng met die dagga in haar brein. Sy haal haar klein flessie Xanax uit. Sy was op twee en 'n half pille. Sy googled Diflucan en Xanax en dagga en alkohol kontra.

Voordat die bladsy gelaai is, sluk sy die halwe pil. Sy het haar teksuitruiling met Dr. Ruspin geopen. Dit was amper middernag.

Ek is nog steeds jeukerig, het sy geskryf.

Sy wag vyf minute en stuur 'n vraagteken.

Sy wag nog vyf minute en skryf: Kan ek alprazolam kry?

Mia besef die hoofrede waarom sy in Venesië op David verlief geraak het, is weens Kate. Omdat Kate jaloers sou gewees het. 'N Man soos David was presies wat Kate wou gehad het. Nie die getroude deel nie, maar Kate sou ingestem het dat 'n vrou in New York ouer as 30 nie te kieskeurig kan wees nie.

Sy het haar Talkspace-rekening oopgemaak en 'n koorsige noodnoot aan Susan Premo getik. Susan was 'n idioot, maar daar was iets homeopaties daaraan om aan haar te skryf.

Binne minute het Susan geantwoord.

Dit klink baie stresvol! En dit moet so moeilik wees om nie jou beste vriend te kan vertel nie.

Ja, Mia het dadelik geskryf, dit suig. Sy weet dat sy Susan aan die ander kant kan laat hang. Die platform was nie veronderstel om soos kitsboodskappe te werk nie, maar Susan kon haarself nie help nie. Sy mik om te behaag. Mia het Susan se deursigtigheid en beskikbaarheid gehaat.

Teen die einde het Mia uitgevind dat Kate lieg om nie haar oproepe te kry nie. Sy het binne 'n maand twee "gebreekte" telefone gehad. Sy het ook haar iMessage af en toe afgeskakel en beweer dat sy in 'n slegte diensarea was. Die probleem was dat Kate altyd voorgegee het dat sy nie weet van tegniese dinge nie. Mia het haar dus vir baie maande geglo.

Is u gereed? het die kroegman gevra. Sy het 'n deurboorde wenkbrou en 'n pragtige groen oë.

Mia is vermors. Maar waarom, het sy gewonder, wil die kroegman hê dat sy moet gaan? As sy 'n man was, sou die kroegman haar vra of sy nog 'n ronde wil hê. As sy 'n man was, sou sy haar verandering aan die bopunt laat bly het, soos mans gedoen het.

Ja, ek is gereed.

Mia betaal en klim weer in haar motor. Kate se motor. Hulle het na soveel plekke daarin gery. Hulle het alles gesien wat daar langs die Hudson te sien was. Oorkant die paneelbord en op die ratkaskonsole en langs die onderkant van die vensters was die bufferplakkers van al die plekke wat hulle in die motor besoek het. Dit was Mia se idee om die plakkers aan die binnekant te plaas, want dit was 'n herinnering vir hulle, die twee meisies, nie vir mense aan die buitekant van hul motor nie. Mia het altyd sentimentele idees gehad.

Op die horing was 'n bratwurst- en spaetzle-plakker van Mountain Brauhaus in Gardiner, New York, waar hulle bier van steen gedrink het en wienerschnitzel met gebakte eiers bo-op geëet het. Dit het gelyk asof die dag vir ewig sou aanhou. Hulle het kortliks hul werk verlaat en kelnerinne by die Mountain Brauhaus geword.

Ons kon 'n hele huis huur, het Mia gesê. En kry 'n hond.

Kate is 'n skelm. Sy het minder gedrink as wat Mia gedoen het. Sy het amper altyd gery.

Na middagete die dag gaan hulle na 'n suikerhok en praat met die mans wat dit bestuur. Twee bondige broers wie se name Nick en Dick was.

Wat wil jy hê? Fluister Kate. Sy het altyd so gedoen. Mia laat voel asof alles by haar is. Dit was 'n leuen. Kate sou geflirt het met die broer wat sy agter Mia se rug wou hê. Kate het te veel mans gehad. Hoe dan ook, die vrouens van Nick en Dick kom uit die hoofhuis. Hulle het albei strooi-gekleurde hare en hippie-klere aangehad. Kate en Mia het na Hudson gegiggel. Hulle het meer gedrink en geëet

sewe gang aandete. Hulle het 'n draai gemaak by die bed en ontbyt wat hulle nie kon bekostig nie.

Nou ry Mia terug Manhattan toe. Sy kon skaars sien. Die jeuk het tussen haar bene opgeploeg tot iets wreed. In die verlede het haar gisinfeksies binne 20 minute afgeneem nadat sy die medisyne geneem het.

Haar telefoon vibreer. Dit was 'n teks van die man, Brent. Sy het gedink hy het haar gehaat. Sy is die tweede oomblik weg nadat hy gekom het. Sy wonder hoekom sy gewag het totdat hy kom. Waarom was dit nie verby totdat die man gekom het nie? Al het jy hom gehaat? Sy wou vir Kate vra.

Die teks van Brent het gesê: Wut u into?

Met die stuurwiel met haar linkerhand het sy Talkspace met haar regterkant oopgemaak en aan Susan Premo geskryf.

Dink u dat daar mans is wat gisinfeksies gee, en mans wat nie?

Susan het nie dadelik geantwoord nie, so Mia het geskryf: Wat doen ek? Ek ry onder die invloed in 'n motor. Ek hou nie van myself nie.

Terwyl sy wag, SMS sy dr. Ruspin.

Dit is so jeukerig dat ek myself wil doodmaak.

Buite haar venster was die maan viskeus en oranje. Sy was dankbaar dat sy hierdie fucked-up was. Sy het gedink hoe snaaks dit is dat die vrou wat sy verlede week saam met David was, nie soos die mongel was wat sy nou was nie. In hierdie teel Chevy Cavalier, vinnig en hoog met die vensters oop, is maskara onder haar oë smeulend. Absoluut geen musiek op die radio nie.

'N Paar weke voordat Kate weg is, het hulle 'n geweldige stryd gevoer. Dit het geëindig met 'n geraas buite 'n kroeg. Mia gooi Kate op die grond en skop haar in die nek. Sy weet nie hoekom die nek is nie. As sy na haar vriend op die grond neerkyk, voel dit asof sy na haarself kyk. Sy wou nie die gesig seermaak nie. Kate was nie mooi nie, maar sy was mooi. Sy het Kate die waarheid oor mnr. Hebrides vertel. Dat sy hom gewillig sou neuk en vir haar ouers sê dat sy versorg en gedwing is. Nou lê Kate daar op die randsteen, haar rooi hare mors soos afval, en sê: Jou vreemde patetiese slet. Jy het die lewe van 'n man verwoes omdat jy 'n vreemde patetiese slet is.

Jy sal nooit mooi wees nie, het Mia gesê.

Toe sê Kate iets anders, maar Mia moet dit blokkeer. Dit was te moeilik. Sy het gedink, dit is dit, ek hoop dat sy vanaand daar sterf. Mia stap weg.

Sy kom tot by Christopher en verdubbel terug in haar hakke. Toe haal sy die hakke af en hardloop nog 'n draai. Maar Kate was weg.

Soggens bring Mia blomme en donuts. Sy klop en klop aan die blou deur van die mooiste deurvloer aan die Lower East Side. Die probleem, besef sy nou, was dat sy gedink het daar is iets om reg te maak. Sy het gedink hulle is dieper as wat hulle was. Mia het waarlik in haar hart geglo dat hulle hul werk kan verlaat en kelnerinne by Mountain Brauhaus kon word. En huur 'n gesplete vlak met geel gras en kry 'n reddingshond in 'n onbepaalde geur van grys. Vir Mia sou dit die gate in haar hart wat deur al die dinge wat gate in die hart opskiet, ingeprop het. Kate het nie 'n hart nie. Dit was nou duidelik.

Mia het toe die Robin Ridge-woonstelle verbygegaan. Sy hou aan. Dit was die lelikste woonstelkompleks wat die meisies al gesien het.

Kate het gesê: As ons nie gou dudes kry nie, kan ons net soontoe gaan. Kry dadelik udon uit daardie bodega en drink elke Saterdagaand wyn met die naam Vanessa.

Ewww! Het Mia gesê. Maar binne-in voel sy warm.

Sy kyk weer na haar foon. Waarom die fok was nie dat Susan Premo haar teruggeskryf het nie! Sy het $ 196 per maand betaal vir iemand om fokken op te tree asof hulle op die telefoon omgee.

Sy het Brent teruggestuur. Sy het geskryf, ek het sifilis.

Daarna het sy haar e-pos oopgemaak en David se pragtige volle naam ingetik.

Jy sal nie wegkom met wat jy aan my gedoen het nie.

Die probleem, besef sy - wat Kate dadelik sou gesê het - die probleem dink dat daar sommige mans is wat geen gisinfeksies opgedoen het nie. Hulle het hulle almal gegee. Sommige was net meer verraderlik as ander. Die stiller was slegter. Hulle jeuk die siel.

Mans was almal verskriklik. Kate moes geweet het. Sy moes geweet het. Maar as Kate dit weet, waarom het Kate dan saam met 'n man na Palmetto Bluff verhuis? 'N Man wat Mia nog nooit ontmoet het nie. 'N Man wat Kate gesê het, is net 'n man van Tinder. 'N Man wat sy maande lank elke ander dag gesien het terwyl sy vir Mia gelieg het en vir haar gesê het dat sy werk of siek of depressief is. Kate het die hele tyd by nuwe restaurante geëet en verlief geraak.

En Susan Premo en almal in die wêreld wat Mia van hier af ontmoet het, sou sy dieselfde ding vertel. Dat Kate dood is. Want dit is wat gebeur het. Die Kate wat Mia gedink het Kate is dood, is dood.

In haar e-pos aan David het sy aan my geskrap. Net soos sy dink hoe mense altyd sê dat hulle nie sms en stuur nie, hoe sê niemand dat hulle nie e-pos of stuur nie, net soos sy gedink het, het sy iets geslaan. Soos 'n kegelpen, maar langer en formidabeler. Sy was buitengewoon hoog en dronk en daarom lag sy, want dit het nie na 'n groot saak gelyk nie. Niks was nie. Dit was net die lewe.

Sy kyk in haar truspieël en sien dat dit 'n man is. 'N Inwoner, miskien, van die Robin Ridge Apartments. Sy wou nie aanhou ry nie, maar wel. Toe slaan sy SEND en voel regtig vry, soos 'n seemeeu of iemand wat al dood is. ■

BUITE HAAR VENSTER DIE MAN WAS VISK-OUS EN ORANJE. SY WAS DANKLIKE HULLE WAS HIERDIE FUCKED-OP.

MEGAN MARIA

@MEGANMARIA__

Fotografie door MIKE COHEN @MIKECOHENPHOTOS
PR LEO ALDERMAN @LSAPUBLICATIONS

Worldmags.net

Was u opgewonde om vir playboy te skiet?
Ja super opgewonde Ek wou nog altyd vir playboy skiet en die fotograwe se werk lyk altyd ongelooflik, so ek kan nie wag om die verspreiding in die tydskrif te sien nie.

Skuldige plesier?
Sjokolade Ek kan letterlik nie 'n dag daarsonder gaan nie

Waarom het u gekies om 'n loopbaan in modellering te volg?
Ek dink ek was regtig aangetrek deur die glansryke kant daarvan, toe ek grootgeword het, het ek al die meisies in die mags gesien en liefgehad vir die hele voorkoms. Toe ek nie dink dat dit iets is wat ek ooit kon doen nie, het ek in 'n klein dorpie grootgeword en was dit nie 'n werk wat mense daar gedoen het nie. Later is ek via twitter gekontak om te skiet, ek was destyds baie senuweeagtig, maar ek het net gedink waarom ek dit nie probeer nie; ek het niks om te verloor nie, so ek het wegbeweeg en myself daar ingegooi en toe deur 'n TV-kanaal genader in die Verenigde Koninkryk as aanbieder te wees en nou is ek hier in playboy, so ek dink ons kan sê dit het alles uitgewerk.

Na wie kyk jy in die modelleringsbedryf?
Ek kan nie sê dat ek iemand spesifiek in gedagte het waarna ek opkyk nie, maar ek het 'n paar ongelooflike mense ontmoet van voorbeelde waarvan sommige nou goeie vriende is.

Wat is van u stokperdjies?
Ek is regtig in my fiksheid, so ek gaan 6 dae per week na die gimnasium en neem ook Pilates- en Joga-klasse. Dit is vir my belangrik om nie net fiks te bly nie, maar ek vind dit ook geestelik help om my kop skoon te maak en my gemotiveerd te hou .

Noem iets op u emmerlys?
Reis meer loadssss meer

Prikkels.
Humor iemand wat my kan laat lag en hulself nie te ernstig opneem nie, met selfvertroue en om 'n man te wees.

Dinge wat my afsit.
Arrogansie en luiheid - ek probeer myself altyd beter maak, so iemand wat nie gery word nie, is 'n regte afskop vir my.

Beskryf u perfekte datum vir ons.
Dit is regtig afhanklik van die persoon, maar as dit kos en baie daarvan insluit, sal ek waarskynlik gelukkig wees :)

Watter land wil u die meeste besoek, en waarom?
Fidji Dit lyk net so mooi en idillies.

Worldmags.net

2166016

Rebekka Armstrong

ONS SEPTEMBER 1986 SPELMAT
BESINNING OOR LIEFDE
LEWE EN LEEF MET VIGS

Worldmags.net

AS JY HULLE HET WEG TOE EK JONG WAS dat ek eendag hardop sou sê dat ek MIV het, en dat ek in orde sou wees en dit goed sou voel om op te hou om dit weg te steek, sou ek jou nie geglo het nie. Maar toe ek wel praat, word 'n groot gewig opgehef. Dit was die beste ding wat ek ooit vir myself kon gedoen het.

Ek was 22 en al 'n speelmaat toe ek met MIV gediagnoseer is. Toe die kliniek bel om my te vertel, onthou ek dat ek op die vloer gekrummel het. Die energie het my liggaam net verlaat; Ek was in 'n skok. Destyds was dit 'n doodsvonnis. Die dokters het gesê dat ek 'n jaar of twee het. Ek was 'n rukkie ywerig om so gesond moontlik te probeer wees en my medikasie te neem. Maar die medisyne self het aaklige neweeffekte gehad. Ek het ernstige anemie, neuropatie en pankreatitis ontwikkel. U begin dink: As ek binnekort gaan sterf, is dit regtig hoe ek wil leef en niks doen nie? Hel daarmee. Ek wil net lekker kuier - eet chilikaas-patat, drink bier, snork kristal meth, rookpot. Dit was my hanteringsmeganismes.

Uiteindelik slaan ek onder en probeer my eie lewe neem. Ek het dae in die hospitaal beland, en gedurende die tyd het ek nugter geword en oor my gevoelens begin praat. Ek het die waarheid vir byna almal vir ongeveer vyf jaar verberg. Dit was toe ek in die hospitaal was, dat ek besluit het om my diagnose te openbaar. Voorheen wou ek Playboy vertel van my MIV-status en alles anders. Ek het ingegaan en net oopgemaak: 'Ek was bang om jou te vertel wat regtig met my aangaan,' het ek gesê.

Toe doen ek harde kopie. Ek het geen idee gehad wat om te verwag nie. Hulle kon my negatief uitgebeeld het, maar dit nie. Jare later, nadat ek met VIGS gediagnoseer is, het Playboy my gehelp om E! True Hollywood Story, en Hef het 'n onderhoud vir die show gedoen. Hy hoef dit nie te doen nie; hy was so gaaf. Dit was bemagtigend om te weet dat hy en Playboy my rug gehad het en my ondersteun het. Ek het dit nie alleen gedoen nie.

Een aand het ek by Christie Hefner in die Mansion raakgeloop. Ek het gehoop dat sy my die kans sou gee om met Playmaats of Playboy-werknemers oor VIGS te praat, want ek het plaaslik begin klasgee en daaroor geleer. Christie het dit verder gevat: Sy het my 'n platform gegee. Playboy het 'n inisiatief befonds wat gereeld die Sex on Campus-toer genoem word, en ek het jare lank deur die land gereis, met studente gepraat, klasgehou en bewusmaking gemaak. Om 'n platform te hê om oor MIV te praat, het my 'n doel gegee. Dit het my 'n stem gegee.

Studente sou die kamer vul, met die gedagte dat ek daar was om oor seks te praat. Hulle het nie geweet dit gaan oor MIV nie. Toe ek die bom op hulle laat val, was die reaksie altyd bang: 'Dit kon ek gewees het.' Ek sou daarna ure later bly. Ek wou met soveel jongmense as moontlik praat oor die realiteit van hierdie siekte en hoe maklik dit nie is om dit op te doen nie. Ek het geleef om mense op te voed oor MIV en vigs. Dit was 'n loopbaan.

Ek bereik nog steeds. Ek praat op baie plekke, hou klas by skole en neem deel aan fokusgroepe. U kan selfs foto's van my op advertensieborde en by bushalte regoor die land sien in advertensies om MIV-bewustheid te ondersteun. Ek is 'n aktivis. Daar is 'n deel van my wat ander moet help. Om 'n Playmate te wees het sy voordele gehad - ons was op die gastelys by al die LA klubs, partytjies en restaurante, en ek was in rockvideo's soos Great White se "Once Bitten Twice Shy." Maar meer belangrik, mense het na my geluister omdat ek 'n speelmaat; dit was asof ek op Playboy se magiese tapyt vlieg. Ek sal dit weer van harte doen.

Wanneer u liggaam van vigs begin mors, smelt gewig net af. Dit eet spiermassa; dit is katabolies. Ek moes myself sterk en fiks hou, so ongeveer tien jaar lank het ek 'n liggaamsbou gehad. Die laaste kompetisie wat ek gedoen het, was in 2009, en toe neem ek wat ek van fiksheid geleer het en verander dit in 'n nuwe loopbaan. Vandag is ek 'n persoonlike afrigter, 'n gesertifiseerde spesialis vir korrektiewe oefeninge en 'n hulpmiddel vir sportterapie. Ek dra baie hoede. Ek hou van tuinmaak in my tuin; Ek is 'n warm peper freak. Verlede jaar het ek cannabis gekweek. Ek hou nie van nie - ek wil nou nie dwelms drink of gebruik nie, maar ek het dit in cannacoconut olie gemaak en my eie CBD-balsem, Buddha Trees, ontwikkel. Ek het regtig daarin geraak.

Dit is cliché, maar vandag hou ek van die lewe. Toe ek gediagnoseer is, het ek gedink my lewe is verby. Ek het nie vir myself 'n toekoms gesien nie. Om regtig planne vir daardie jaar te maak, voel regtig dapper. Maar hier is ek, 30 jaar later. Oor ongeveer dertig is ek 80 en in my skommelstoel. Nie alle dae is perfek nie, maar ek is soveel meer as gelukkig. Ek word daagliks geïnspireer. Ek gaan hierdie somer 'n ouma word! My toekoms is gevul met liefde.

Vorige bladsye: "Ons het ongeveer drie dae in die woestyn deurgebring vir my fotosessie. Dit was tydens die blom in Palmdale. 'Naby regs:' Ek dink ons het dit geskiet in 'n rustieke ou hut naby 'n verlate goudmyn. 'Heel regs, bo en middel: Outtakes uit Armstrong se Playmate-prent. "Inskrywings kon vroeër wakkeroproepe opneem Speelmaats. Ek sou iets sê soos 'Okay, ek gee jou vlinder soen op jou maag, en dit is tyd om op te staan.' "Onder: 'Dit is buite die algemene winkel in 'n klein dorpie genaamd Randsburg geneem, nie ver van waar ek grootgeword het nie.'

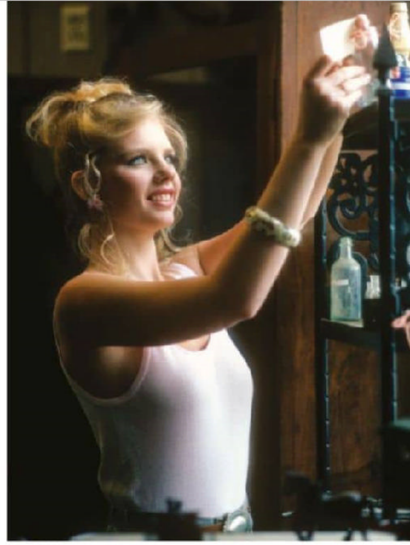

Oorkantste bladsy: *"Ek het grootgeword in die Mojave-woestyn. daar was nie veel om te doen nie, maar ek het geweet ek wil in wees SPEEL SEUN. Die dag toe ek 18 geword het, Ek het 'n familievriend gevra om te help my foto's, en ek het ingeroep vir 'n toetsskiet. hierdie die foto is van daardie opname - die skoene en panties is myne, maar hulle trek die sokkies aan ek. "Reg:" Toe Marilyn Grabowski, PLAYBOY se foto redakteur, het my vertel dat hulle gaan om my 'n speelmaat te maak, ek kon dit nie glo nie. Ek het nie gesê nie enigiemand behalwe my hoërskool liefling, en ek het hom gesweer tot geheimhouding omdat ek gedink het ek gaan dit jink. "Onderkant links: "Dit is nog 'n skoot van my Playmate-toets." Regs onder: 'n ander ontneem van Armstrong's foto fotosessie.*

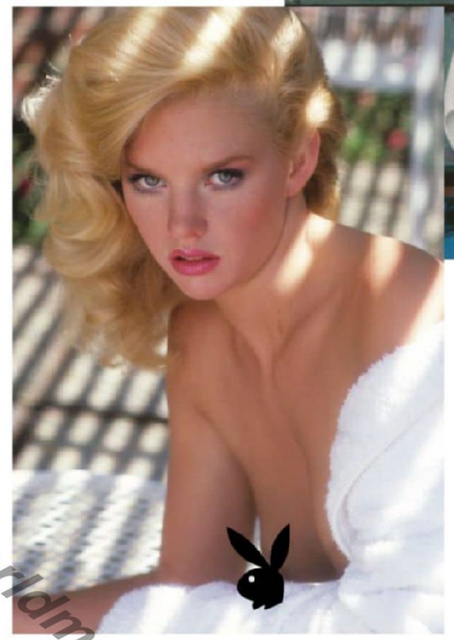

Worldmags.net

KLASSIEKE KARTOONS

"Dit lyk of Isosceles eksperimenteer met driehoeke weer."

'Ek is baie ontsteld dat die mense my nie glo nie meer. Miskien moet ek 'n ander gesigsuitdrukking gebruik as ek vir hulle lieg.'

'Groot Scott, Holmes - jy is 'n meester van vermomming!'

PLAYBOY CLUB
NEW YORK

RESTAURANT | BAR | LOUNGE | PRIVATE EVENTS

512 W 42ND STREET, NEW YORK, NEW YORK

WWW.PLAYBOYCLUBNYC.COM | @PLAYBOYCLUBNYC

GENEROSITY WATER

TO BE GOOD IS TO BE GENEROUS

YOU RECEIVE A 31% DISCOUNTED RATE WHEN BUYING THROUGH TAKEALOT.COM

PURCHASE A PACK OF 24X500ML FOR JUST R192

AVAILABLE ONLINE @ WWW.TAKEALOT.COM

takealot.com